

Forumul studențesc

revistă a consiliului uniunii asociațiilor studenților comuniști din centrul universitar timișoara • anul XIII • nr. 1 (97) • martie 1985 • 16 pagini • 3 lei

BIBLIOTECA UNIV. C. U. TIMIȘOARA
Nr. 564 1986
Exemplar legal

**Intr-o atmosferă de vibrant
entuziasm și indestructibilă unitate,
exprimind voința întregii națiuni.**

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, marele ctitor al României moderne a fost reinvestit în funcția supremă de președinte al Republicii

„JUR SĂ SLUJESC CU
CREDINȚA PATRIA, SĂ
ACȚIONEZ CU FERMITATE
PENTRU APĂRAREA
INDEPENDENȚEI, SUVE-
RANITĂȚII ȚĂRII, PENTRU
BUNĂSTAREA ȘI FERI-
CIREA ÎNTREGULUI PO-
POR, PENTRU EDIFICAREA
SOCIALISMULUI ȘI CO-
MUNISMULUI ÎN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA!”

(din „Jurământul
președintelui
Republicii”)

Glorioasa Epocă NICOLAE CEAUȘESCU

Prilej de aniversare vibrantă, — se împlinește 20 de ani de când în fruntea Partidului Comunist Român se află tovarășul Nicolae Ceaușescu —, anul 1985 este totodată anul în care România și-a reales în suprema funcție de conducere pe înfiul președinte al său, marele om politic Nicolae Ceaușescu. Pentru a patra oară Marea Adunare Națională, întrunită în prima sesiune a celei de-a noua legislaturi la 29 martie, a reales pe cel mai stimat și iubit fiu al națiunii în suprema funcție de președinte al Republicii Socialiste România, acest eveniment întărind în mod strălucit realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu de către cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R. în înalta funcție de secretar general.

Această opțiune istorică exprimă pregnant încrederea de neclintit a poporului în conducătorul încercat al partidului și statului, precum și hotărârea fermă de a-l urma cu devotament și credință în măreața operă de edificare a socialismului și comunismului pe pământul României.

Ultimele două decenii reprezintă perioada celor mai mari realizări din întreaga istorie a țării, perioadă care a permis o dezvoltare continuă a națiunii noastre socialiste. Marcind ridicarea pe o treaptă nouă, superioară a amplului proces de transformări revoluționare, cele două decenii au constituit un ev de strălucitoare victorii în construirea socialismului în țara noastră.

Epoca Nicolae Ceaușescu, așa cum este numită cu legitimă mândrie de către toți cei 22 de milioane de români, s-a impus nu numai prin dimensiunile grandioase ale înfăptuirilor, ci și prin sensul acestora, prin direcția urmată, obiectivele năzuite și atinse. Un spirit dinamic și innoitor, o energie impresionantă și consecvența definitivă — toate care sînt în esență particularitățile tranșante ale acestei epoci, răstimp istoric a cărui durată are intensitatea revoluționară a momentelor cru-

Vot comunist

La 17 martie, în deplină consonanță cu opțiunile fundamentale ale patriei, studenții Centrului Universitar Timișoara au votat, alături de toți cetățenii patriei noastre străbune, pentru continua și luminoasă devenire a noii societăți, au votat propriul lor prezent și viitor, cu sentimentul pe deplin întemeiat că un asemenea act rămîne ca un moment politic de referință și că, înainte de toate, el este expresia elocventă a unor puternice și rodnice stări de conștiință.

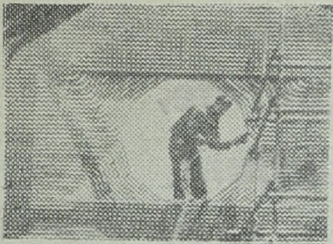
Un argument de ordin politic și social, această realitate este și una dintre temelile de preț ale întregii noastre dezvoltări, unul dintre factorii vii, deosebit de importanți, ai tuturor înfăptuirilor care alcătuiesc astăzi noua geografie economică și socială a țării.

Sub arcul de boltă al celor două decenii de glorioasă Epocă Nicolae Ceaușescu, momentul alegerilor a reprezentat și pentru tînăra generație universitară un reper esențial al participării, al angajării și răspunderii, sub semnul unor opțiuni care transformă sfîrșitul de mileniu într-o platformă sigură a progresului și civilizației românești.

În continua și înalta sa devenire, în permanența sa înflorire, țara a votat, așadar, o nouă expresie a unității sale moral-politice și sociale, a unității monolitice în jurul președintelui său, tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Pornim, cum spunea secretarul general al partidului, la un drum care cere eforturi din partea întregii națiuni. Trebuie să străbatem în continuare noi drumuri pe care nu a mai mers nimeni. Trebuie să mergem cu fermitate pe înaltele piscuri ale civilizației comuniste.” Votul nostru, al întregii națiuni, confirmă pe deplin aceasta, iar spiritul unor asemenea înflăcărare îndemnuri și chemări pulsează în orizontul și inima tuturor grandioaselor noastre înfăptuiri.

„F. S.”

Publicăm în paginile 8-9 Proiectul Hotărârii Conferinței de dare de seamă și alegerii a U.A.S.C. din C.U. Timișoara.

STUDENTIA DINCOLO DE AMFITEATRE

PANORAMIC STUDENTESC

Joi, 7 martie, in Aula Magna a Universitatii a avut loc spectacolul omagial „Pe aripa de cint si vers”, de Stefan Ivan. Beneficiind de aportul unor cunoscuti solisti ai Operei Romane din Timisoara, al reputatului chitarist care este profesorul univ. Eduard Pamfil (muzica de scena), al lui Horia Fagarasanu (la pian), Rodica Murgu (coregrafia), Emil Grama (scenografia) si Stefan Ivan (regia artistica), omagiul acesta si-a incinat desigur spectatoarele, cele carora le-a fost dedicat si pe care si-a propus sa le sarbatoreasca. Ziua femeii a constituit, de asemenea, si un nou prilej de expozitie (purta genericul „Scrisul feminin in cultura romaneasca”) din colectia prof. univ. dr. Ion Iliescu. In seara aceleiasi zile de 7 martie s-a desfasurat la cantina Universitatii prima editie a Buletului Martisorului. Dincolo de stingaciile inerente inceputului, retinem frumusetea acestui gest gandit si pus in aplicare de comitetul studentesc de complex. Si mai retinem sansa (sa recunoastem, unica intr-un an) acordata fetelor de a-i judeca pe colegi intr-un concurs nu de frumusetate, ci de perspicacitate si inteligenta. S-a dovedit ca acest prilej ca n-au prea avut ce judeca... Odata cu inceputul noului semestru au reaparut si traditionalele liste de rezistantieri... la bibliotecii. Rusine lor! Continua la Casa Universitarilor excelentul ciclu de expuneri „Omul de la inceput pina azi” sustinut de prof. univ. Eduard Pamfil. In fata avizierului de la Institutul de Medicina studentii isi pot reaminti cu nostalgie care a fost structura anului universitar 1983-1984. Structura anului in care ne aflam este inca strict secretă! Va fi data publicitatii in septembrie! După Helmuth Frauendorfer, prezent anul trecut in librării ca autor al volumului de versuri „Am Rand einer Hochzeit” („La marginea unei nunți”, lb. germ., ed. Kriterion), iată un alt fost forumist care ne se dezmințe: Ioan Morar, ale cărui ultime apariții, — simultan in volumul comun „9 poezi” (ed. Cartea Romaneasca) si „Vara

indiana” (ed. Albatros) — si-au atras meritul aprecieri din partea criticilor. Păcat doar că „Vara indiana” n-a poposit si la Timisoara. In rest, asteptam cu nerabdare anuntatele cărți ale lui Lucian Petrescu, Daniel Vighi, Andreea Gheorghiu, precum si cele planuite de Tudor Urjan, Radu Ciobotea sau Florian Mihalcea. Ce mai vinde studentul: canapea (camin 14 C, camera 443). Nu se precizează dacă este din dotarea caminului sau ba. De cind stilpii ce străjuiau alea principală din complexul studentesc au fost tăiați și, prin aceasta, au fost suprimate principalele puncte de reclamă, nu te mai poți opri in fața „su-pravieșitorului” din fața cantinei 1 C fără a fi interelat cu un: „Pst! Ce-ai vrea să cumperi?” De unde concluzia că, taindu-se stilpii, nu s-a retezat decât efectul, cauza rămânind — și chiar proliferând — neatinsă... O știre senzațională, „răsuflată” in ultima clipă, a dat (luni, 11 martie) ocol Facultății de Electrotehnică: prezența lui Mircea Lucescu la un curs de perfecționare a antrenorilor de fotbal din județ, curs ținut intr-una din sălile facultății. Din expunerea directorului tehnic al naționalei am reținut in mod deosebit următoarea afirmație. Cu referire la Euro '84: „diferența între un 0-1 și un 1-0 este ca diferența dintre eroare și șansă. Cu puțină șansă puteam fi și noi printre semifinaliști”. Serialul jetoanelor continuă. De data aceasta ele par a fi dispărut pentru o perioadă mai lungă timp „practica” grupelor de serviciu la cantină. In episodul următor așteptăm replica Rectoratului I.P.T. In cadrul Catedrei de drumuri și fundații de la Facultatea de Construcții a avut loc in 15 martie o conferință pe teme de specialitate, privind drumurile din Italia. Pe-ale noastre le cunoaștem... Gazeta de luni a ajuns la al nouălea ei număr și cozile care se formează in fața ei concurează in mod serios cozile de la cantina 1 C! Cursul cursurilor. Din cauza inexistenței unui curs litografic de Fiziopatologie, materie predată la I.M.T. de Alexandru Cristescu, copii după notițele luate in timpul expunerilor se „transmit” contra sumei de 500 de lei. Iată o posibilă cale de a face avere! Pusă in dificultate de numărul mare (șapte!) de formații aspirante la gloria muzicii rock și edificată de valoarea acestora in urma fazei pe centru universitar a Festivalului Artei și Creației Studentești, comisia culturală a Facultății de Electrotehnică a luat hotărârea organizării unei „parade”. — de fapt, un concert-

concurs — de selecție a trei formații care să aibă drept de folosire a bazei materiale existente in Clubul E. Campania împotriva poluării fonice continuă. Dacă Giuchici, copilul (mult prea) răsfățat al fotbalului timișorean, fi spune lui Ion Dumitru „maestre”, înseamnă că e ceva la mijloc, nu-i așa? Continuă, dar din păcate prea rar, expunerile intitulate „Muzica in capodopere”, ținute la Facultatea de electrotehnică de dirijorul Nicolae Boboc. Incercăm să suplینim publicitatea pe care aceste minunate incursiuni in lumea muzicii o merită. Venisti, vidisti, audisti! După ce au trecut, cu chiu, cu vai, „proba Chiculiță” (președintele juriului in cadrul fazei pe centru universitar F.A.C.S.), iată-i pe „cei patru magnifici” al grupului rock „Celelalte cuvinte” concertind, alături de „Gong”, Florian Pitii și Alexandru Andrieș, la București, ca invitați ai Teatrului „Constantin Tănase”. Bilete s-au găsit doar in capitală. Caminul 12 C a fost dotat, recent, cu un interfon. Utilitatea unor astfel de instalații, mai ales la căminele de fete, fiind dovedită, rămâne un singur inconvenient: cele doar cinci posturi (cite unul pe fiecare palier) mențin in „stare de alertă” cel puțin ș-

se studente, zilnic între orele 15-23. Și cum densitatea de vizitatori diferă de la persoană la persoană, rămâne de văzut cine se sacrifică. Dacă ar fi să-i credem pe colegii de la ziarul „Drapelul roșu”, la concursurile de tenis de masă și șah desfășurate in 9 martie la clubul I.M.T. au participat in jur de 200 de persoane. Cîștigătorii se numesc Ileana Viorel (III MG) și Mohamed Qutash (IV MG) la tenis de masă, respectiv Iuliana Drăgan (VI MG) și Cristian Baiulescu (III MG) la șah. Gazeta comisiei profesionale de la Facultatea de Mecanică susține sus și tare că vine sesiunea... Din context se înțelege că este vorba despre cea de iarnă. Alții însă afirmă că pină atunci ar mai fi încă o sesiune de vară și alta de toamnă... Inșăși menirea unei gazete de perete, de tribună a actualității, este pusă sub semnul întrebării la facultatea invecinată prin momentele retro ale „Dodecagonului”, puse sub semnul lui „A fost odată...” Sintagmă care se potrivește eventual propagandei vizuale din această instituție.

L.T. & K.

CONCURSUL „TINEREȚEA NOASTRĂ — TINEREȚEA REVOLUȚIONARĂ A PATRIEI”

Intre manifestările dedicate celui de al XII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist de un deosebit interes se bucură și concursul „Tineretea noastră — tineretea revoluționară a patriei”. Inițiat de către C.C. al U.T.C. in întimpinarea marelui Forum al tineretului din România, la acest concurs participă un mare număr de tineri avînd cele mai variate profesii.

Ca toți tinerii din județ și studenții timișoreni s-au prezentat in număr mare la etapa de masă, la nivel de facultăți. Primii trei clasai la această fază s-au calificat pentru etapa pe institut. De la acest nivel ocupanții primelor trei locuri au avut prilejul de a-și măsura cunoștințele in etapa pe Centru Universitar.

In data de 29 martie a.e. la Casa de cultură a studenților s-a desfășurat finala concursului, ocupantul locului I urmînd să facă parte din echipajul care va reprezenta județul Timiș in fazele superioare ale competiției. După epuizarea celor zece întrebări obligatorii, primul loc a fost ocupat de doi concurenți: Grigore Dunca — II Zootehnie și Aurel Gontean — IV Electrotehnică. Barajul ce a urmat a dat cîștig de cauză studentului electrotehnist, zootehnistului revenindu-i locul II. Pe locul III s-a situat tot un student de la Zootehnie, Nicolae Pavel, anul II. Pe ansamblu cel mai bine s-au prezentat studenții zootehniști, urmași de politehniști. Punctajul substanțial adus de cîștigătorul concursului ne susține afirmația.

MARIAN DRĂGHICI

PUNCTE DE VEDERE

Adunările generale pentru dare de seamă și alegeri la nivelul anilor de studiu și Conferințele desfășurate recent la fiecare facultate și institut s-au constituit intr-un cadru lucrativ și organizatoric propice unei analize juste și obiective referitoare la activitatea organizațiilor A.S.C. in ultimul an, respectiv in ultima legislatură. Rezultatele cu care s-au încheiat lucrările adunărilor generale și a conferințelor pentru dare de seamă și alegeri, precum și principalele concluzii ce se pot desprinde in acest context, acum la ora unui prim bilanț, le aflăm de la tovarășul asistent inginer Petru Eles — șeful comisiei organizatorice a C.U.A.S.C. din C.U. Timisoara.

P.E.: Desfășurate in conformitate cu spiritul novator și pe baza ideilor cuprinse in Raportul la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., prezentat de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adunările generale și conferințele pentru dare de seamă și alegeri au oferit un nou prilej pentru studenții din C.U. Timisoara, ca de altfel și din

intreaga țară, de a-și exprima liber adeviziunea lor deplină la politica internă și externă a partidului, subliniindu-se in acest cadru, angajamentul tinerei generații universitare de a acționa neabătut pentru transpunerea in viață a tuturor sarcinilor reieșite din documentele de partid.

Ca o primă remarcă pozitivă, trebuie relevat modul in care, alături de activiștii A.S.C. de la toate nivelele, birourile organizațiilor de bază și comitetele de partid împreună cu conducerea catedrelor, facultăților și institutelor au urmărit și îndrumat desfășurarea adunărilor generale și a conferințelor pentru dare de seamă și alegeri. In aceste condiții, adunările generale și conferințele și-au atins scopul, prilejuind luări de cuvînt într-un pronunțat spirit critic și autocratic; studenții și-au adus astfel contribuția la o analiză exigentă a activității birourilor de an și a consiliilor A.S.C. din institute și facultăți. Acolo unde au existat, nu au fost trecute cu vederea carentele de organizare — cazul anilor III Electrotehnică și II Construcții Civile, Industriale și Agricole la care adunările generale au fost reprogramate — și nici unele materiale slab argumentate politic sau profesional. In aceeași idee, cu toate că in birourile de an, in Consiliile A.S.C. și U.A.S.C., au fost propuși și aleși studenți cu rezultate profesionale remarcabile, au apărut și cazuri ca la Facultatea de Tehnologie Chimică in care Consiliul A.S.C. s-a văzut pus in situația

de a nu confirma pe unii membri aleși in birourile de an datorită slabei lor pregătiri profesionale. Tocmai de aceea, și pe viitor, in direcția muncii de cadre trebuie acționat cu maximă exigență, atrăgînd in activitățile A.S.C. cit mai mulți studenți, care prin capacitate de mobilizare, și rezultate profesionale și-au cîștigat respectul și încrederea colegilor. Exemple pozitive ar putea fi menționate într-un număr destul de mare, atît in ceea ce privește adunările generale, cit și, in primul rînd, conferințele. Acest lucru dovedește seriozitatea cu care marea majoritate a celor peste 11.300 membri A.S.C. din C.U. Timisoara au privit acest eveniment de o importanță majoră in activitatea Asociației Studenților Comuniști.

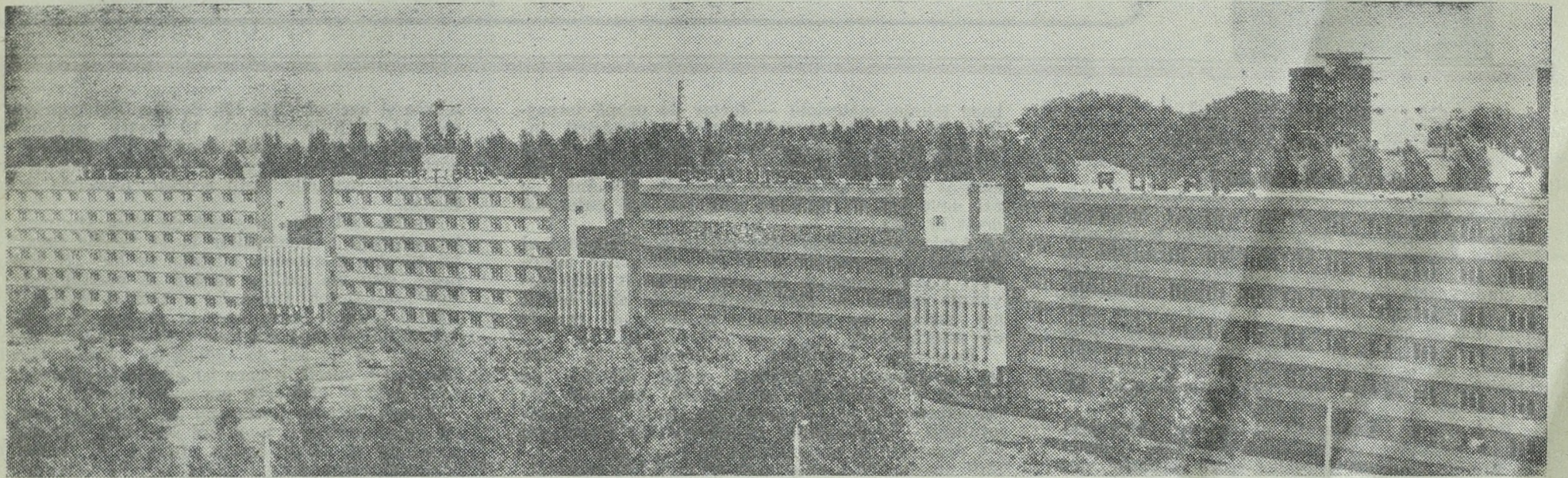
REP.: Birourile de an nou alese, precum și consiliile A.S.C. din facultăți sau institute își vor desfășura activitatea din viitor in lumina documentelor Congresului al XIII-lea al P.C.R. Imperios necesar este însă ca la nivelul fiecărui Consiliu A.S.C. să se particularizeze și să se concretizeze sarcinile reieșite din documentele de partid, in direcția transunerii in viață a hotărîrilor Congresului. In acest spirit combativ-revoluționar au fost întocmite programele de activități la nivelul anilor de studiu, respectiv hotărîrile conferințelor.

REP.: Care sînt considerații care sînt principalele sarcini care stau in fața Asociațiilor Studenților Comuniști in vederea înfăptuirii acestor programe?

P.E.: In primul rînd, activitatea birourilor A.S.C. de an, a consiliilor A.S.C. și U.A.S.C. trebuie să se îndrepte in direcția mobilizării studenților pentru obținerea unor rezultate superioare in activitatea profesională. Ceea ce s-a obținut pină acum in această direcție nu se ridică la nivelul cerințelor și rezultatele vor trebui in mod obligatoriu îmbunătățite in viitor. Iată un scop imediat și concret care va constitui o măsură a activității de educare in spirit revoluționar și pentru muncă desfășurată de către organizațiile A.S.C. In acest context trebuie să se înscrie eforturile depuse pentru instaurarea unui climat de liniște și studiu in cămine, organizarea unor acțiuni culturale, turistice și sportive plăcute, atractive și totodată cu un profund caracter educativ, precum și toate celelalte acțiuni organizate de către studenți pentru studenți. Pentru ca programele adoptate in aceste zile să nu rămînă literă moartă este absolut necesar ca in anii de studiu ai facultății să se instaureze o viață de asociație efervescentă și intensă, o activitate fără nici un moment de scădere, convingătoare pentru toți membrii A.S.C. in sensul că asociația studenților reprezintă cadrul in care se ridică și prin care se rezolvă problemele studentești. Astfel organizațiile A.S.C. proaspăt alese se vor dovedi demne de încrederea și responsabilitatea care stau in fața lor.

„F. S.”

ÎNSEMNELE EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU

Relau ceea ce am scris în urmă cu un an (23 August 1944 marchează o cotitură radicală și (...) o certitudine a culmilor pentru învățământul superior timișorean. Hotărâtoare sînt însă ultimele două decenii. Institutul Politehnic a evoluat paralel cu patria, a urmat exigențele ascendente ale societății socialiste. Dezvoltarea aceasta a devenit uadevărat impetuoasă după 1965, ca o ilustrare fidelă a politicii Partidului Comunist Român cu privire la învățământul tehnic superior^(*), caut să aplic aceste cuvinte la realitățile din întreg Centrul Universitar Timișoara. Dintr-o dată pare că frazele se rotunjesc, se împlinesc semantic către o cuprindere superioară, scăpînd de sub particularizarea impusă prin exemplul Institutului Politehnic.

Deci, Centrul Universitar Timișoara a urmat exigențele ascendente ale societății socialiste, creșterea lor exponențială. Sînt ani în care el a cunoscut o nouă dimensiune: verticală, cu corespondențe atît arhitectonice (priviți imaginile din această pagină și lăsați-vă convinși de acest adevăr), cît, mai ales, spirituale.

Avem, noi studenții, cu toții o vîrstă apropiată de noua vîrstă a patriei; o patrie de douăzeci de ani, purtînd în ea toate atributele tinereții fără bătrînețe ce transformă rîvnirile și reprezentările copilăriei în certitudini ale prezentului, ale viitorului. Cei născuți în orașul de pe Bega trebuie să aduc aminte cum parcă din pămînt (din lanurile de porumb, din mijlocul unor terenuri virane) au răsărit rînd pe rînd, și nu neapărat în

această ordine, victoriile edilității socialiste: complexul de calădiri ale Institutului Agronomic, noile edificii ale facultăților de Electrotehnică, Tehnologie chimică și Construcții, cuprinzătorul local al bibliotecii Universității, Secția de Prototipuri și Microproducție a Facultăților de Mecanică și Electrotehnică (SPMME), Atelierul Școală de Proiectare pentru Construcții (ASPC) și Centrul de calcul al I.P.T., o mare parte din căminele și captinele aparținînd complexului studențesc.

Sincron cu creșterea intensivă a bazei materiale, gîndirea tehnico-științifică și cea umanistă, activitatea spirituală în genere, și-au escaladat propria verticală. Performanțe greu previzibile în urmă cu două decenii au ajuns astăzi la indemina absolvenților — fie ei medici, ingineri sau profesori — oricărui institut de învățămînt superior al Timișoarei. Ele reflectă pînă la identificare o stare de spirit ce animă tînăra generație, o atitudine patentă de recunoaștere și recunoștință față de dreapta și demna investire ca stegari ai revoluțiilor viitoare.

Studenți, cadre didactice, edificii ale profesionalismului integral — formează un tot prin care țara se omagiază pe sine și-și pune la cale desăvîrșirea. Insemnele „Epoicii Ceaușescu” se înalță peste veac, deschizînd neabătute perspective. Anul 2000 se simte aproape!

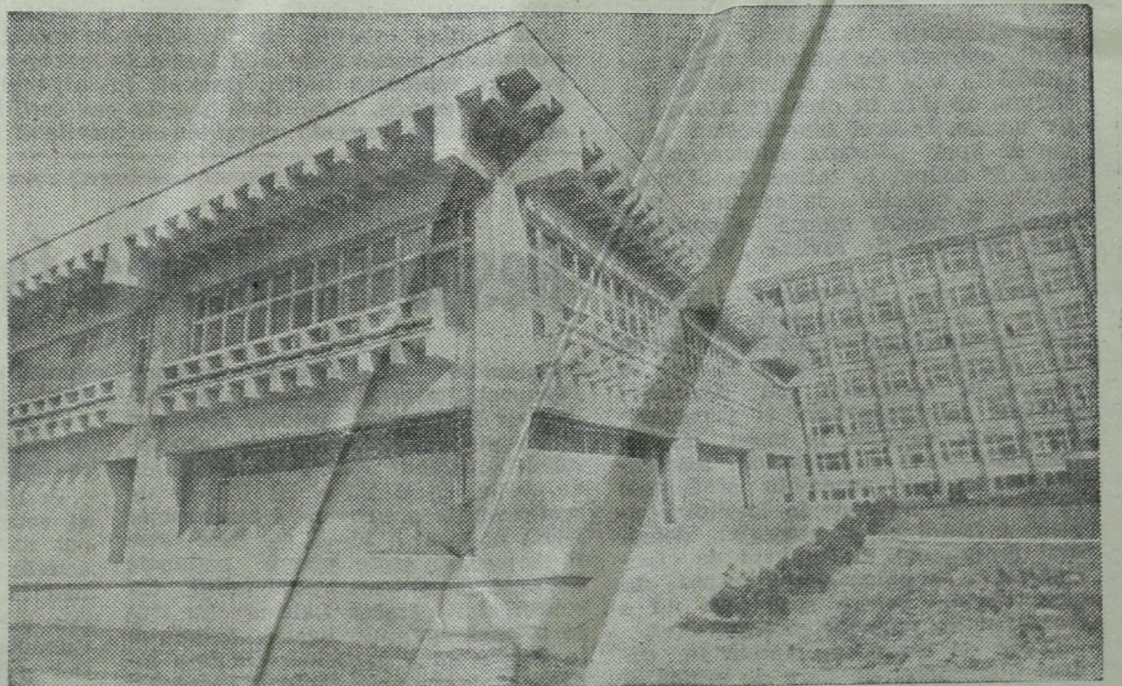
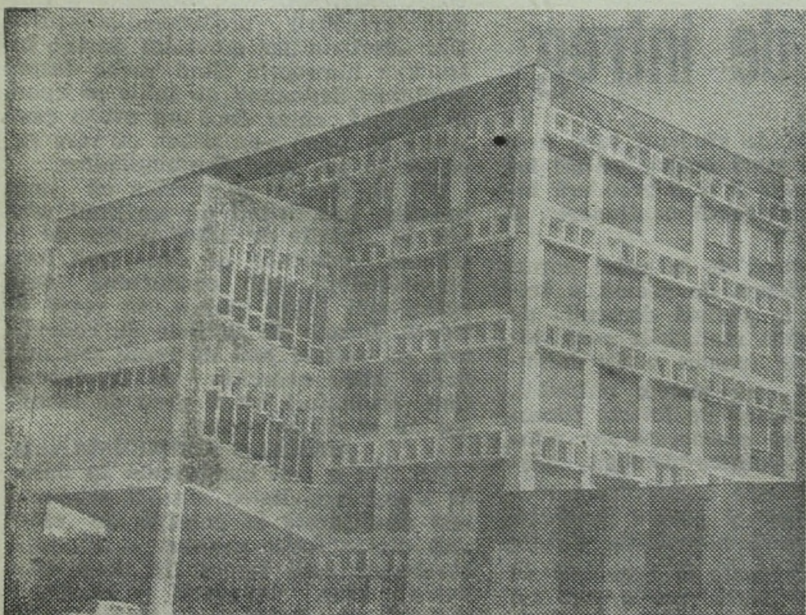
Documentar realizat de
HARALD ZIMMERMAN ■
Fotografii de **ADRIAN IOANAȘ** ■

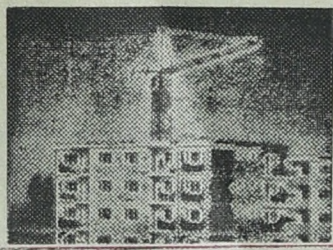
■ Verticalitate ale compoziției arhitecturale ce ascund dimensiuni neabătute ale performanței științifice și tehnice, un bastion al cunoștințelor din domenii de vîrf. Și pentru că toate acestea trebuiau să poarte un nume s-au chemat Facultatea de Electrotehnică.

■ Memoria documentului fotografic păstrează imaginile prăfuite ale orașului, așa cum se prezentau ele cu numai cîțiva ani în urmă. Inceputul de înălțare surprins în fotografia de mai sus s-a materializat într-un edificiu ce onorează noua față a Centrului universitar — Facultatea de Tehnologie Chimică (imaginea de jos)

■ „Și dacă aici, la capătul unui oraș cum este Timișoara, înveți cum să ari pămîntul, cum și cu ce să-l hrănești și mulțumit să-ți sădești pe spinarea lui fărîma de ființă care va da rodul, să știi ce să faci cînd aștepți și cînd speri, să știi să mingii pletele verzi ale trudei tale, să știi să-ți culegi roadele și să le dai alor tăi, atunci Institutul Agronomic este o oază de lumină ce se numește Cunoaștere—Știință—Artă.” (Mioara Olaru, Forum studențesc nr. 7 (93), mai—iunie 1984)

TREpte ÎN MAREA ASCENSIUNE A ȚĂRII

GLORIOASA EPOCĂ NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pagina 1)

ciale, modificatoare de destin național. Trăsături ce au fost imprimate de personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu și în al căror ansamblu se recunoaște unanim forța catalizatoare a activității și gândirii sale. A vorbi despre chipul României de azi înseamnă, de aceea, a vorbi despre cele două decenii care i-au conferit o identitate nouă și proeminentă, atât în raport cu propria evoluție istorică, economică și socială, cât și în contextul internațional, fiindcă experiența românească, are un puternic ecou la scară planetară.

Încă de la Congresul al IX-lea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fundamentat teoretic și practic, într-un profund și realist spirit științific, necesitatea dezvoltării unei puternice și moderne

baze tehnico-materiale — factor de primă importanță al progresului multilateral, al întăririi independenței și suveranității naționale. Pe deplin însușită de integralul popor, această orientare a declanșat un salt spectaculos, industria României de azi devenind de aproape șase ori mai puternică decât în 1965.

Agricultura a fost cuprinsă în noul concept al dezvoltării ca ramură de bază a economiei naționale, configurându-se în acest domeniu noua revoluție agrară, în dinamismul căreia anul trecut s-a obținut cea mai mare cantitate de cereale din istoria țării.

Cercetarea științifică — domeniu în care își desfășoară activitatea peste 235.000 de oameni — este pusă în strinsă corelație cu dezvoltarea și modernizarea continuă a învățămîntului. Învățămîntul Epocii Nicolae Ceaușescu s-a dezvoltat în concordanță cu exigențele societății noastre, în concordanță cu cerințele economico-sociale, rolul preponderent revenind profilor

tehnici și agricoli. Cele 134 de facultăți cuprinse în cele 44 institute din cele 19 centre universitare ale țării, pentru a vorbi doar de învățămîntul superior, pregătesc aproape 155.000 de studenți pentru toate ramurile vieții economico-sociale și culturale.

Înalta distincția acordată de către Uniunea Internațională a Studenților la 14 martie tovarășului Nicolae Ceaușescu, Medalia de aur „17 Noiembrie”, este un grăitor simbol al prestigiului de care președintele României se bucură în fața tineretului întregii lumi, aceasta alăturându-se pleiadei de manifestări din țară și străinătate consacrate celor 20 de ani de glorioasă Epocă Nicolae Ceaușescu, epocă în care își găsesc împlinire toate năzuințele și idealurile poporului român.

Epoca Nicolae Ceaușescu se identifică profund cu vîrsta însăși a unei noi României, înscrisă cu fermitate pe coordonatele gândirii și activității conducătorului său.

FORUM STUDENTESC ■

Inscrisă sub semnul responsabilității și al maturității politice, Conferința de dare de seamă și alegeri a Consiliului U.A.S.C. din Universitate s-a desfășurat în ziua de 22 martie în Amfiteatrul Mare al Universității. Prezența masivă a delegaților tuturor facultăților din Universitate, atmosfera de lucru, constructivă și angajată, numărul mare de vorbitori și mai ales calitatea dezbaterilor au fost tot atâtea repere ale seriozității și hotărîrii cu care au fost tratate lucrările conferinței. Făcînd o amplă analiză a acțiunilor inițiate și desfășurate de către studenții Universității, darea de seamă prezentată de Magdalena Biro a insistat asupra necesității participării întregii largă măsură a tineretului studiului la aspectele de substanță ale vieții universitare, la triada învățămînt-cercetare-producție. În proiectul de hotărîre, jalonînd cu responsabilitate și unitate al realității obiective și sarcinile prioritare ce stau în fața studenților Universității, secretarul organizației, Tudor Jelebeanu, arăta printre altele că: „a fi revoluționar înseamnă, înainte de toate, a fi bine pregătit profesional, a te instrui permanent, însușindu-ți cunoștințele teoretice și practice necesare viitoarei profesii.”

Luările de cuvînt au subliniat printre altele importanța cunoașterii relației între cerințe și posibilități în fiecare domeniu de activitate. S-au făcut propuneri concrete de îmbunătățire a stilului și metodelor de lucru ale activiștilor și s-a afirmat necesitatea

Pentru Institutul Politehnic Timișoara Facultatea de Electrotehnică este ca pomul lăudat la care, de cele mai multe ori, te poți duce cu sacul, avînd convingerea că oferta nu va înșela așteptările. Realizările incontestabile obținute de studenții acestei facultăți în mai toate domeniile de activitate au dus, în urmă cu aproximativ un an, la acel binecunoscut „dosar de apel” („Recurs extraordinar la locul 3” ocupat în întrecerea „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”), publicat de revista „Viața studentescă”.

Privind din perspectiva timpului (timp ce a făcut ca o parte din membrii fostului consiliu A.S.C., în frunte cu „dirijorul” său, Dorin Radu, să părăsească facultatea cu destinația stabilită prin repartitie) și a parametrelor care stabilesc în mare măsură rezultatul final al întrecerii susmenționate, în acest ansamblu studentesc ce se vrea „rotund” în împliniri există o fisură ce se numește: domeniul profesional. În termeni de specialitate s-ar putea vorbi despre un „scurtcircuit” pentru care încă nu a fost găsit un remediu corespunzător.

Darea de seamă prezentată în cadrul Conferinței de dare de seamă și alegeri din 21 martie de Liviu Tomșa, președintele Consiliului A.S.C. al facultății, a abordat în primul rînd (așa cum se cuvenea) aspectele profesional-științifice ale activității de asociație, însă a păcătuțit, tocmai la acest capitol știut ca deficitar, prin absența unei priviri critice și analitice asupra

Să-ți faci datoria cu dăruire și competență

schimbului de experiență între asociații. Cristian Stoica, vicepreședinte pentru activitatea profesional-științifică recomandă căutarea de noi mijloace de atragere și angrenare a studenților la concursurile științifice și profesionale-științifice, de cultivare a simțului practic și a inițiativei în muncă și studiu. În același sens, Rodica Bă-

lan, vicepreședinte pentru activitatea cultural-educativă, a pus în lumină rolul culturii, ca act de creație și factor educațional. În instruirea tinerei generații: „Festivalul Artei și Creației Studențești” asigură cadrul propice afirmării spiritului creator, rezultatele obținute de studenții Universității la faza zonală a acestui fes-

CONFERENCELE DE DARE DE SEAMA ȘI ALEGERI

În surgerea inexorabilă a timpului conferințele de dare de seamă și alegeri ale asociațiilor studenților comunisti ce se desfășoară în această perioadă în toate centrele universitare ale țării formează arce peste timp: pornind de la analiza responsabilă și bilanțul activității dintre cele două conferințe, trecînd prin prezentul asumat cu deplina conștiință a statutului de student comunist, pentru a ajunge, cum e și firesc, la viitorul cu limpiditate prefigurată — prin voința unui întreg popor, prin partidul care-i călăuzește pașii în istorie, prin gîndirea celui mai autorizat fiu al său, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, — în istoricele hotărîri adoptate de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, cărora trebuie să li se subsumeze prevederea și acțiunea noastră revoluționară, elanul creator al tinerei generații.

A te subsuma și a te integra nu este suficient — concluzia aparține practicii în avanscena vieții, acolo unde revoluția se împlinește zi de zi, oră de oră, secundă de secundă. Nevoie este de mai mult și ne-o cere însuși secretarul general al partidului, președintele republicii: o conștiință angajată în permanentă luptă cu rutina, formalismul, empirismul și tot ceea ce se cheamă retrograd, o concepție matură, formată în spiritul materialismului dialectic și istoric, despre lumea noastră în continuă prefacere, o neliniște creatoare pusă în slujba idealurilor unui popor ce-și dăltuiește în milenii ISTORIA

Conferințele de dare de seamă și alegeri, însemne ale democrației și participării, reprezintă, în consens cu aceste strălucite idei, realizări ale unei depline investiții de încredere în asociațiile studenților comunisti, în capacitatea acestora de a fi trepte în marea ascensiune a țării. Sînt aspecte pe care reporterii noștri, prezenți în mijlocul acestor adunări, au încercat să le surprindă, chiar dacă reușita era sortită să nu fie totală, ceva din atmosfera efervescentă oierzîndu-se inevitabil între rînduri.

Responsabilitatea față de întreg

fenomenelor și a cauzelor acestora. Promovabilitatea a înregistrat o scădere cu 1 % (dar ce valoare are acest indice nu s-a precizat), iar procentul de note peste 7 cu 2 %. Există ani de studiu, ca II ET și III ET, cu un coeficient de promovare a examenelor situat în jurul a 30—40 %. Cele șase și, respectiv, șapte premii naționale obținute la ultimele două ediții ale concursului „Traian Lalescu” nu sînt în măsură să mulțumească, avîndu-se în vedere buna participare la faza locală. În concursul „Tudor Tănăsescu” cîștigătorii sînt de ani de zile aceiași, adică „veteranii” Ovidiu Lar, Dorin Pănescu și Ștefan Popescu (toți în anul V ETC), și tot ei se numără printre premiații concursului de Electrotehnică aplicată. Inițiat, ca o măsură salutară, în cursul acestui an universitar. Și un al doilea punct luminos:

cursurile ținute de studenți bine gătiți din anii mari pentru colegii lor mai mici se arată a fi o premieră binevenită ce-și așteaptă continuare și perfecționarea.

Pornită, se pare, de la polul minus al reușitelor, darea de seamă a trecut mai apoi în revistă domenii de activitate în care realizările s-au situat la un nivel (uneori mult) deasupra mediei cu care sîntem obișnuiți. Cursurile facultative de Istoria filozofiei și Literatură comparată fac mîndria resortului politico-ideologic, mișcarea culturală este o adevărată reușită „pentru sine” și pentru facultate, mobilizarea pentru activitățile P.A.P., sport și turism poate fi apreciată ca bună, faptul că pentru prima oară s-a reușit o cazare a studenților în limita normelor sanitare este îndeosebi

tival confirmînd potențialul de valori cultural-artistice de care dispunem”. Acordînd credit colegialității și exemplului personal, Ion Soaică, vicepreședinte pentru activitatea în rîndul cetățenilor de peste hotare veniți la studii în România, constata: „Antrenarea studenților de peste hotare într-o serie de acțiuni cultural-educative, sportive și turistice, conviețuirea în amfiteatre și cămine cu colegii români, facilitează integrarea lor în coordonatele învățămîntului nostru superior.” În continuare au avut loc alegerile organelor de conducere ale Consiliului U.A.S.C. din U.T., desemnarea delegaților la Conferința U.A.S.C. din C.U.T. și a candidaților pentru organele superioare de conducere de la nivelul C.U.T., puncte ale ordinii de zi care au probat, la rîndul lor, maturitatea delegaților prezenți la conferință. Prin vot deschis s-a stabilit componența Consiliului U.A.S.C. din U.T. pe funcții: președinte — Magdalena Biro, secretar — Tudor Jelebeanu, vicepreședinti — Cristian Stoica, Rodica Bălan, Margareta Crista, Ioan Soaică, Magdalena Bakai, Carmen Popescu, casier — Margareta Petrescu.

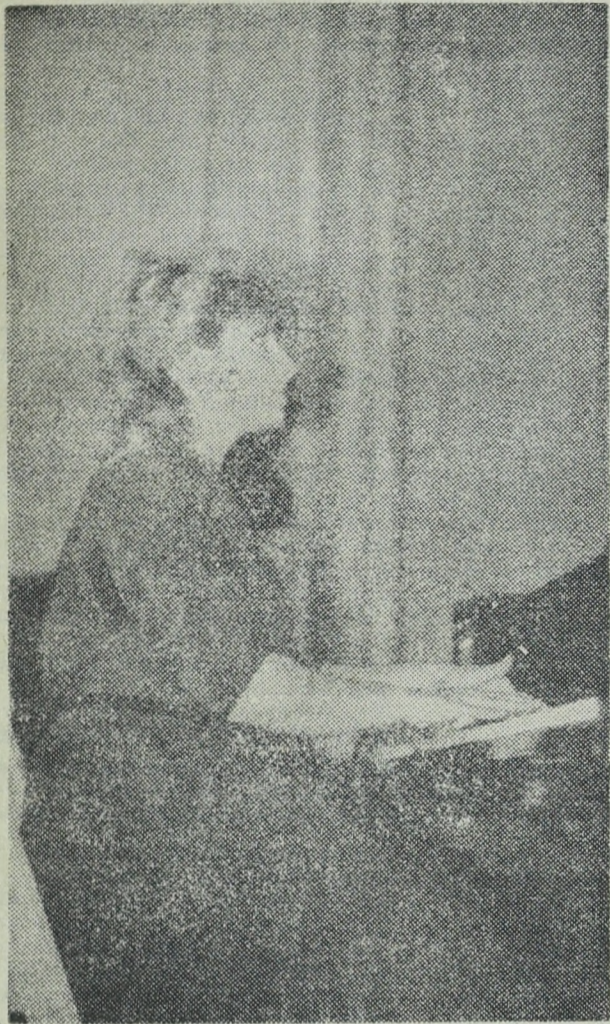
„Vreau să mulțumesc în mod deosebit Conferinței pentru votul acordat și promit solemn, în numele membrilor Consiliului, să ne facem datoria cu dăruire și competență, ridicîndu-ne la nivelul încrederii cu care ne-ați investit”. Sînt cuvintele Magdalenei Biro, semnificînd starea de spirit a unei generații, un angajament, o certitudine. GABRIEL BAIULESCU ■

meritul comisiei sociale, iar despre exemplara mobilizare a electrotehniștilor în campania agricolă s-a scris în repetate rînduri și în revista noastră.

Bogatul și ambițiosul proiect de hotărîre propus conferinței situîndu-se într-un cadru de generalitate ce se cere particularizat și concretizat prin eforturile fiecărui membru al consiliului nou ales, era de așteptat ca luările de cuvînt din cadrul dezbaterilor să „relanseze”, în spirit combativ, constructiv, spinoasa problemă a calității pregătirii profesional-științifice. Dar „dezbaterile” (cuvîntul devine instructivă impropriu fiind vorba despre vorbitori desemnați ab initio să apară la tribună, chiar dacă nu aveau prea multe de spus) s-au situat, cu rare excepții, la un nivel descumpănitor.

Nu ne rămîne să sperăm că noul consiliu, beneficiînd de sprijinul promis în „luările de adio” rostite de la tribuna conferinței de către unii foști vicepreședinti, sub conducerea deja rutinatului Liviu Tomșa, va reuși să treacă dincolo de limitele de comoditate ce ispitesc mai devreme sau mai tîrziu orice exercițiu de conducere. Căci, altminteri, va fi greu de imaginat un al doilea recurs...

HAROLD ZIMMERMAN ■ P.S. Nu a fost menționată în darea de seamă activitatea absolut remarcabilă desfășurată în consiliu de către unii dintre foștii membri ai acestuia, absolvenți anul trecut. În acest sens Petru Eles, delegatul Consiliului U.A.S.C. din C.U.T. a împlăcut, în final, un act de reparație necesar.

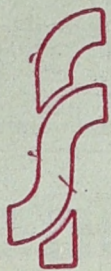

FESTIVALUL

Etapa zonală a celei de-a XVI-a ediții a FESTIVALULUI ARTEI ȘI CREAȚIEI STUDENȚEȘTI — desfășurată între 20 și 22 februarie — s-a bucurat, aici, la Timișoara, de o amplă și fructuoasă participare. Că este așa o demonstrează și faptul că paginile pe care le consacram acestui eveniment nu se vor (și nici n-ar putea fi altfel) o cronică exhaustivă a marelui spectacol. Căci, recurgând la metaforă, festivalul s-a constituit cu adevărat într-un mare spectacol, Casa de Cultură a Studenților adoptând un program de activități (aproape) non-stop. (Și nu mai puțin juriul!)

Așa stând lucrurile, una dintre reușitele majore ale manifestării a fost că, deși a comportat multiple și variate fațete, spectacolul nu și-a pierdut linia de forță a unitarului, ba mai mult, echilibrul ce l-a caracterizat a fost redevabil tocmai diversității formelor de manifestare a sa.

Fie că au reprezentat centre universitare ca Timișoara, Craiova, Hunedoara sau Reșița, fie că actul artistic s-a numit muzică sau dans, teatru sau fotografie, pictură sau literatură, studenții participanți la festival au demonstrat din nou că există în toate formele activității lor o distinctă și incommensurabilă DIMENSIUNE A TINEREȚII REVOLUȚIONARE.

fațete ale activității studenților filologi. După cum mărturisea conf. dr. Vasile Tudor Crețu, îndrumătorul acestui colectiv, Seminarul de Etnologie s-a vrut, pe undeva, o modalitate polemică față de actuala valorificare a folclorului, care are în vedere mai mult spectaculozitatea și saltul acrobatic decât sensul textelor populare. Atît prin modalitățile de abordare ale textului, cît și prin cele de redare scenică ale sale s-a urmărit o reabilitare a limbajelor folclorice, spectacolul fiind o armonioasă împletire a limbajului gestic cu cel textual și muzical.

Se poate spune că toate spectacolele Seminarului de Etnologie au o serie de trăsături comune în ceea ce privește modul de concepere al lor. În primul rînd întocmirea scenariului a însemnat o mare apropiere de text și de semnificațiile lui. De multe ori s-a sacrificat detaliul în favoarea esenței textului. Totodată, fiecare spectacol a cres-

cut centrat pe un simbol al culturii orale, specific culturii populare românești, sau regăsindu-se în fondul celei universale. Așa ar fi simbolul cerbului, al arborelui (semnificînd viața), simbolul zidirii — ca ipostază a vieții. Toate aceste spectacole au atras atenția prin sobrietatea interpretării și prin respectul acordat autenticității textelor.

Colectivul Seminarului de Etnologie este și un colectiv de creație, nu numai de interpretare pentru că s-a renunțat la o regie exterioară și, în toate spectacolele, studenții au fost și autorii spectacolelor, pierzîndu-și astfel calitatea de simpli executanți. Modalitatea aceasta de abordare a spectacolelor poate fi considerată mai avantajoasă pentru studenți, deoarece cu această ocazie s-a realizat și o practică profesională de cea mai bună calitate, ei avînd de selectat din mulțimea textelor pe cele mai reprezentative. Și, poate

din duosul sentiment al apartenenței la plaiurile bănățene, s-a făcut apel și la variantele textelor populare din această parte a țării.

La actuala ediția a F.A.C.S., etapa zonală, Seminarul de Etnologie a prezentat al patrulea spectacol al său. „Seminariste”, bucurîndu-se de o atență și competență îndrumare, au devenit pe rînd scenariste, regizoare, scenografe, coregrafe, costumiere și au asigurat de asemenea, fondul muzical. Au premers lungi ceasuri de muncă în care fiecare gest din spectacol a fost cu grijă pregătit. Așa s-a născut un valoros act de cultură purtător al unor semnificații de mare actualitate, dar peste care omul de azi trece, poate, cu o prea mare ușurință. Conceperea spectacolului se află în consens cu teatrul modern, el avînd o tonalitate rituală, purtînd amprenta străvechimei culturii populare autohtone.

CORA IGNAT ■

Seminar

Mai întii a fost cercul. Dar era trist și amorțit. Au venit cuvintele și s-au așezat în cerc. Și cercul a prins viață.

Nașterea colectivului Seminarului de Etnologie al Facultății de Filologie din Timișoara s-a petrecut cu șase ani în urmă, reprezentînd una din multele

...care, în cadrul festivalului, a avut loc în 20 februarie la Casa Universitarilor.

Fîndu-i necesare precum apei, un spațiu închis și o acustică bună, spectacolul nu a putut fi supus aprecierii publicului larg. Din această cauză s-au ridicat anumite obiecții din partea juriului, exprimîndu-se opinia că e o adevărată „crimă” să se țină „ascunsă” o asemenea comoară artistică. Rațiunea acestei afirmații se justifică prin textul ales pentru sublinierea ideilor care au condus la realizarea spectacolului, prin rotunjimea și forma lui echilibrată, prin stilul reprezentării, precum și, nu în ultimul rînd, prin implicațiile lui simbolice. Pe orice privitor oarecum avizat toate aceste fapte culturale l-ar fi emoționat și l-ar fi determinat să mediteze măcar o clipă asupra condiției umane.

Invitație la imaginație: o sală cufundată în semifunerie, în mijlocul ei o pînză albă și rotundă ca o plină, simbolizînd vatra sacră a creației. Se simte un iz de cîntec, o ușă se deschide și intră una cîte una, ca niște ursitoare, cincisprezece fete îngînd o melodie ale cărei origini se ascund în negura veacului și în inima fiecăruia dintre noi. Așezate în cerc, cu fețele spre interior, fetele încep să cînte. Un cîntec despre cei nouă zidari și despre meșterul Manole (variantă nordică) se revărsă într-o alternanță de liric și dramatic. Nu toate fetele au aceeași tonalitate în voce, dar tocmai acest lucru contribuie la realizarea atmosferei de autentic, la armonie. Cînd le privim, cînd le auzim, avem imediat senzația de proiectare într-un timp mitic. Nu mai există nimic decît cîn-

A zidi-zidire

SAU DESPRE CEL DE-AL PATRULEA SPECTACOL AL SEMINARULUI DE ETNOLOGIE

tecul, povestea și inima noastră care parcă bate mai încet, într-un ritm de „perpetuum mobile”. Legenda meșterului Manole se învâluie în mai multe ei variante, confundîndu-se cu mitul fundamental al sacrificiului. Fac această afirmație pentru că toate elementele spectacolului contribuie la sugerarea ideii de atemporalitate.

În jeluirea Anei se simte durerea, tragismul despărțirii de „lumea luminată”. Despărțirea e grea și presupune suferință. Suferință fizică, morală, spirituală cauzată de neînțelegerea rațiunii sacrificiului. Jeluirea se desfășoară gradat, motivele invocate pentru cruțare aranjîndu-se în ordinea fizic-matern. Ana știind că pentru ea nu există, nu poate exista urmă de îndurare, se eliberează de obsesia dragostei de viață și a sentimentul matern prin întrebările retorice pe care le pune, întrebări la care răspund, ca un ecou interior, fetele întruchipate cînd în zine, cînd în ploii, lună sau vînt. Această rezolvare pare satisfăcătoare odată Ana înca-

drată în eternitate și în neuitare; dar glasul de dincolo de moarte își spune ultimul cuvînt, generînd cu forță criza psihologică a meșterului. Pentru a-și implini condiția, Manole străbate și el drumul „lumii fără dor”, prin gestul lui desăvîrșindu-și opera și făcînd-o eternă. Străbaterea acestei „căi fără noroc” este ajutată de sugerarea bătăilor de toacă precum și de murmurul surd și jeluitor subliniînd întreaga dramă a adevărului. Episodul se încheie cu un bocet scurt (realizat după o temă folclorică bănățeană), bocet care, retoric, sugerează ultima zbatere.

Repetînd de trei ori sintagma „jezerul nu moare”, se urmărește sublinierea ideii valabilității gestului, a viabilității operei, prin motivul folcloric precreștin al sacrificiului pentru desăvîrșirea imaginii originare. Sacrificiul fiind suprem, sporește valoarea operei. Cîntecul final („Zorile-s dalbe”) vine să accentueze sentimentul speranței în viața care dăinuie prin operă oferînd un îndemn la responsa-

bilitatea față de fiecare act al existenței. În fiecare clipă a vieții este necesară risipirea generoasă în toate gesturile. Să învățăm să fim generoși față de noi și față de ceilalți. Cîteva versuri din „Cetea de alamă” vin să sublinieze necesitatea trăirii fiecărei clipe cu rost și iubire:

„Un trecător ca tine cîndva și eu eram!
De-aș învia, tot timpul vieții,
L-aș cîntări de-o mie de ori,
De fiecare clipă m-aș bucura cumplit!”

Odată încheiat cîntecul, fetele mai rămîn o clipă murmurînd melodia (la început plină de vitalitate, trecînd treptat la meditația gravă și insunuantă), apoi ies încet din sală, pe aceeași ușă înaltă care, închizîndu-se în urma lor, ne face să ne gîndim că totul a fost vis, un vis al conștiinței noastre, atît de neașteptat și de frumos.

Nu știu dacă a mai fost vreun spectacol la care să participe „cu inima-n genunchi” întreg juriul și să-l mai și aplăude. Luînd cuvîntul, mai mulți membri ai juriului, pentru a sublinia sentimentele trezite de neașteptata manifestare la care au fost martori implicați, toți au fost de acord că spectacolul se ridică la un înalt nivel de profesionalitate artistică. Doar tovarășul Alecu Croitoru, regizor și lect. univ. la I.A.T.C., a avut cîteva rețineri în legătură cu tehnica punerii în scenă, dar, trecînd peste acestea, a subscris opiniei generale.

Totul: cadrul, atmosfera, tema spectacolului, cîntecul, cuvintele și gesturile fetelor, precum și veșmintele lor, alături de implicațiile mitice, semnificațiile simbolice și invitația la meditație ale spectacolului au contribuit la smulgerea unei lacrimi adevărate, sincere, nesimulate chiar și „cerberilor” din juriu. Urmarea a fost: numai note de 10. Dorim urmări similare și în următoarea fază a festivalului.

OFILIA OTESCU ■

Existența unei funcțiuni finale a cuvîntului — aceea care servește la pură descriere de obiect, fenomen sau, de ce nu, de spectacol — implică, după Gaëtan Picon, și existența unei „funcțiuni inaugurale” menită să aducă între hotarele ființei ceea ce nu ființează cu adevărat. Această din urmă funcțiune a limbajului, referitoare la actul creației, împărtășește — ca să urmărim același demers — sentimentul unui gol pe care creatorul, cel care vorbește în speță, se străduiește să-l umplă tocmai prin puterea sa asupra cuvîntului.

Am făcut acest mic ocol intrucît am considerat necesară reliefaarea originii acestei puteri. Nu de alta, dar ea pare esențială nu numai în teoria actului creației, ci și în modul re-producerii acestuia. Căci, altfel, cum s-ar intrupa în aer poezia, bunăoară?

Iată-ne ajunși (și) la poezie. (Subiect și predicat al intenției de față). Sau, și mai departe mergînd, la spectacolul de poezie circumscris festivalului.

Această parte a amplei manifestări, s-o spunem din capul locului, pare că și-a făcut merit prin simpla existență a interesului studenților pentru discursul poetic, în tentația pe care o exercită asupra-ne și asupra participanților la concurs în special. Numai după această constatare se poate vorbi despre modul în care discursul a fost adus, nu-i așa, între hotarele ființei. Prin urmare...

O tentație generală a recitatorilor-studenți se pare că a fost aceea a enunțului poetic, nu și a implicării psihologice pe care actul în sine

o comportă. O simplă „lectură” (de cele mai multe ori din memorie) a textului, dincolo de multe dintre valențele sale.

Nu trebuie situată această constatare, totuși, dincolo de posibilitatea infailibilului. Cu o singură condiție însă: să luăm în calcul circumstanțele în care s-a desfășurat concursul.

MELEAGUL POEZIEI

simple priviri

factorii fizici deci (locul, ora, și ... gradul de poluare sonoră), uneori suficient de improprii sesizării corespunzătoare a calității interpretării. („Este o brumă care ne obosește și ne distrage atenția”, spunea tovarășul conferențiar universitar Eugen Nicoară. Deci, din partea juriului). Căci, într-adevăr nu-i tocmai nimerit fondul „muzical” oferit cu generozitate (doar era plină după amiază de miercuri a burgului) de tramvaiele 7, 3, 8, și altele care or mai fi trecut prin vecinătatea casei (1. 1 „roșu” nu?).

pentru, să zicem, atât de tulburătorul cîntec al zorilor de cea mai pură sorginte folclorică. Dar se pare că acest lucru n-a afectat-o prea mult pe Izolda Cobeș (Filo Timișoara) care a dovedit multă finețe în gradarea „cîntecului” său

Liviu Jianu (Electro Craiova) și-a exploatat laudabil vocea baritonală, punînd accent pe momentele-cheie ale zicerii sale (bine găsite, evident; doar recita din versurile proprii).

Un interpret de înaltă ținută s-a dovedit a fi Perecsenyi Attila (Construcții Timișoara), poate singurul care s-a implicat sufletește de la un capăt la celălalt al discursului poetic ales (Szilágyi Domokos). Vorbitori de maghiară sau nu, spectatorii au remarcat fără dificultate încordarea asupra poeziei, străduința interpretului de a-i releva izvoarele și albia în care aceasta se dezvoltă.

Gondwana Loichița (Filo Timișoara) a recitat frumos Nichita Stănescu, poet abordat de altfel într-un cadru mai larg de către colectivul Facultății de Filologie din Timișoara (în drumul de lect. dr. Stela Mirel), iarăși un moment bun al spectacolului. Dar, în acest caz, s-a făcut simțită nevoia șlefuirii încă a calității de redare a stării poetice (timbru, mișcare, intensitate sonoră). Nu insistăm aici din pericolul acuzării de subiectivitate. (Știți de ce, nu?)

După care s-a lăsat cu muzică folk. Dar asta-i o altă poveste.

POMPILIU CRĂCIUNESCU

Miercuri, 20 februarie. Opt fără un sfert; seara. Sala de festivități a Casei de Cultură a Studenților este neîncăpătoare pentru masa de studenți dornici să vadă concursul grupurilor satirice și al brigăzilor artistice. În program mai figurează două clasice, modern și contemporan. Cam mult pentru o seară...

Se face ora opt. Concursul începe datorită juriului. Acesta sosește abia peste patruzeci de minute. (Apropo de 40: acesta este numărul de absențe „ne” la care se capătă M.S.-ul; la noi!) Pe scenă apar prezentatorii. Ea și el. Asistăm la primul număr de virtuozitate al serii: prezentarea juriului. Păcat că e hors-concurs. Ar fi ocupat un loc fruntaș la secția umor (involutar).

Nouă fără un sfert. „Molecula”, brigada facultății de Tehnologie Chimică, se află în scenă. Evoluția lor este, oarecum, lipsită de convingere. Sint cam timorați. Oare chiar nu au avut suficient timp la dispoziție pentru pregătirea programului lor, „Anotimpurile”?

Moment coregrafic „Germinație”. (Asta a fost și anul trecut!). Șase studenți de la Institutul Agronomic Timișoara, șase minute de agitație în rîndul celor trei fotoreporteri (de fapt doi lucrau; Adrian Ioanăș, șef fiind, coordona) care au făcut poze bune după un dans ce mai trebuie exersat.

Netrecuți în program(?), cei de la „Puls”, prin evoluția lor, ne-au adus ceea ce ne lipsea: buna dispoziție. Textul este acdulat, dar, totodată, plin de umor. „Insula” (iarăși!) place, deși nu este în premieră. Nu de aceeași părere este și juriul, care acordă note de 7 și 8, cu mult sub valoarea interpretării și a textului. (Dar, ce să-i faci, problematica...). Dacă avem în vedere că 60 la sută din membrii juriului sînt cadre didactice, s-ar găsi, poate, o străvezie explicație...

Dar iată că urmează din nou dans; modern de această dată. Cele opt studenți de la Universitatea din Timișoara fură privirile celor peste 500 de spectatori. Mai sigure în mișcări, beneficiind de un desen coregrafic mai atent elaborat, studentele Universității își pun serios candidatura pentru calificarea în faza finală.

Nouă și patruzeci de minute. Toți cei 20 de membri cîți numără „Scalpelul” se află la „posturi”. Viitorii medici practică fine incizii în viața de zi cu zi a microcomplexului studentesc Medicină. Nu sînt tot atât de „duri” ca „Puls-ul”, dar sînt surprinse multe aspecte negative (din caritină, cămine, A.S.C.). Nici repartiția nu e „roză” pentru un medicinist (și nu numai): „Timișoara n-a fost a mea și nu e a voas-

tră ci a urmașilor voștri, și a urmașilor urmașilor voștri!” (parcă am mai auzit-o undeva mai demult!)

Zece trecute fix. Scena este invadată de lumini multicolore, ce pulsează (da, mă obsedează „Puls-ul”) în ritmul muzicii. Condiții ideale pentru dansul foarte modern chiar, al „echipei” (de dans, bineînțeles) Facultății de Electrotehnică. Ne-au plăcut costumele, ritmul, și... dansul.

Timp de 35 minute (cu 15 pes-

cu toții amatori de picioare lungi. (Astfel de momente nu trebuie ratate). Din motive de economie de timp cele două momente coregrafice (modern și contemporan) sînt prezentate aproape legate între ele. Ambele au plăcut publicului și juriului, deopotrivă. Succes pe viitor!

„Balanta, balanta” se intitulează numărul brigăzii artistice cu același nume (primul), a Facultății de Științe Economice din Timișoara. Publicul gustă poantele, cu grijă cîntărite, ale vieții complexului studentesc zona că

scenă timp de 20 de minute și obțin: un zece, 16 de nouă, 12 de opt, un șapte și două minute de aplauze. Un singur „necaz” au avut „TT”-iștii: microfonul. Care a fost tratat cu... indiferență! În rest, doar problematica (cele mai mici note) rămîne o... problemă.

Tradiția este intreruptă. Nu urmează dans, ci... fotbal. Comentator — Ioan Riviș (Facultatea de Științe Economice Timișoara). „Filmul meciului” place. (Se pare că a fost un meci disputat și propunem organizarea unui „schimb de experiență” între cei de la „Poli” și exponenții soccerului sătesc. Ar fi în folosul nostru...) Publicul cere prelungiri. Dar e tîrziu, foarte tîrziu.

Din nou Mecanica pe scenă. Dansatoare și trei dansatori. Break-dance. Sport și muzică. Mai puțin armonie. Față de anul trecut singura noutate e break... dansatoarea. Juriul e cucerit. Publicul, însă, nu. Plictisit mai degrabă.

Joi, 21 februarie. Ora zero. Grupul satiric al Institutului de Mine Petroșani este primul concurent de astăzi. Punctul forte al grupului se intitulează „La doctor”. Efectul asupra juriului îl întrece pe cel al Gerovitalului. Abundă notele de zece și nouă. Într-adevăr, interpretarea a fost bună, dar... idee veche în formă nouă! Anul acesta implinește (ea, ideea) patru ani. A fost lansată, la Costinești pare-se, de către „Arh” și... „Puls”!! Ofsa'id!

Mănușa aruncată este ridicată de către colectivul satiric „Puls”. Nu este un text (prea) studentesc (vezi programul litografiat, 20 de pagini, gratis). Interpretarea se apropie, însă, de profesionalism. Chiar dacă nu este exuberantă, ea se situează peste nivelul celei vizionate anterior. Speranțele ne sînt spulberate de „nemilosul” juriu care acordă note între 110 și 1.000, dar în sistem binar de numerație (adică 6 și 8, pentru muritorii de rînd). Publicul nu protestează, așa că... nu mai adăugăm nici noi nimic.

Seara (devenită de mult noaptea), se încheie cu dansul de societate (vezi același program lito, pagina 10), al Facultății de Horticultură din Craiova. E ceva să mai ai chef de dans, la o oră după miezul nopții, aflîndu-te doar... pe scenă.

Punct final. Ce liniște s-a făcut! Juriul anunță concurenții calificați pentru faza finală; mai puțin la secțiile brigăzi artistice și grupuri satirice. (Contestațiile au fost depuse împotriva unor concurenți, sau împotriva juriului?) Nu mai rămînem la „conferința de presă” ce va urma tratativelor dintre juriu și „pretestanți”. Peste opt ore intră în concurs soliștii instrumentiști.

VIRGIL BOLCA

De la o zi la alta

Pseudocronică

te cele admise de regulament) cei 21 de membri (unul în plus — „blatist” — în virtutea aceluiași regulament de desfășurare a etapei zonale a F.A.C.S.) ai Facultății de Științe Economice din Craiova au prezentat „Valorile ale muzicii infantile”. Ne-a plăcut mult chiar, am ris, ne-am simțit bine în compania lor, dar nu cred că de aceeași părere au fost și ceilalți concurenți care așteptau „răbdătorii” intrarea în scenă...

Trupa „Reflex” a Casei de Cultură a Studenților a determinat creșterea, pentru a doua oară, a agitației fotografilor profesioniști și neprofesioniști, dar

minului 12. (Apropo, e aproape douăsprezece. Noaptea!)

Și iarăși dans. Și tot modern. De data aceasta, protagonistele sînt studenți la Institutul de Medicină Timișoara. Lumea s-a cam plictisit. Au plecat deja două „eșantioane” de cîte 15 studenți fiecare și mult; au în gînd ideea „evadării”. Dar se aplaudă totuși. Pe merit.

Paranteză: aproape toate momentele coregrafice din această seară au purtat convențional „titlu”: „dans modern” (Excepție: „Germinație” al trupei de la I.A.T.). Oare chiar nu au putut fi găsite titluri?

Cei cinci „TT” evoluează pe

În mijlocul... „Moleculei”

Titlul nu a sugerat o figură de stil, nici un calambur, ci pretextul și, consecutiv, posibilitatea reporterului de a discuta pertinent (în măsura în care timpul a permis) cu câțiva membri ai brigăzii artistice a Facultății de Tehnologie Chimică din Timișoara.

— Care ar fi definiția „Moleculei”? (Întrebare adresată, logic, purtătorului de cuvânt al brigăzii artistice, liderul și chitaristul ei — Dorel Voichiță.)

— O modalitate de exprimare a stării de spirit și a problematicei cu care se confruntă studenții facultății noastre, iar în plan simbolic — perpetuarea unității colectivului. Această permanentă revenire a noului și firescului în noi, elanul și bucuria colegilor de a fi creatori de artă, constituie garanția potențialului nostru.

(Se apropie patru persoane, printre care și Nicu Orășan, IV T.C.M.)

— Nicule, vă considerați suficient de pregătiți pentru spectacol?

— Sincer? Ne pregătim doar de o săptămână, dar consider că totuși ne vom descurca.

— Sîntem încă în domeniul căutărilor, al tatonărilor; vrem să ne formăm un stil propriu, inconfundabil, astfel încît să se spună despre noi »Uite, vezi? Astia sînt „Moleculei”, intervene în discuție Gheorghina Georgeta (V T.C.M.).

— Ce vă propuneți în perspectivă?

— Este un moment al schimbării de ștafetă între generații — revine Dorel Voichiță — și se impune găsirea unei formule operative de atragere de noi membri în brigadă. Talente sînt, dar trebuie îndrumate înspre noi și selectate.

Pățaș Rodica (V T.S.C.O.) — un atom cu vechi ștate, care de patru ani gravitează pe orbita „Moleculei”, adaugă:

— Este o mare calitate de a poseda simțul realității. Sîntem conștienți că în șase-șapte ani de existență a brigăzii am avut și satisfacții, dar și decepții; însă niciodată nu am dezarmat! Păstoriel Vulcu (V T.C.A.) este intrigat:

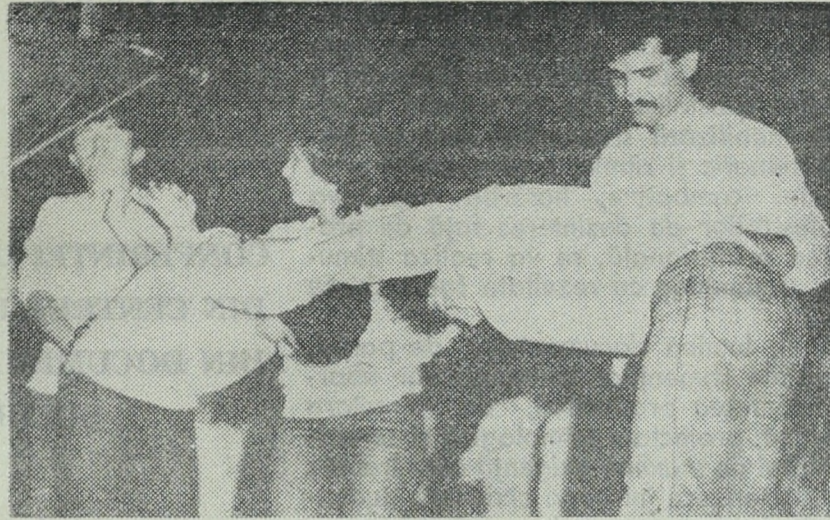
— De ce nu vorbiți nimic despre ajutorul permanent pe care ni-l acordă toți factorii responsabili ai facultății? Sau despre aprecierile elogioase ale gazdelor pe marginea spectacolelor susținute de brigada la Deva și Oradea?

— Il abordez din nou pe Dorel: — În contextul actual ești tentat să optezi pentru un spectacol de revistă sau pentru clasicul program de brigadă?

— Nu vrem să spargem tiparele. Eu sînt de părere să continuăm așa cum am început — adică programul de brigadă. Are în plus o notă de spontaneitate și este mai apropiat de sufletul publicului.

— Și pentru că am adus în discuție programul de brigadă...

— Am încercat să păstrăm armonia în cadrul relației text—muzică—prezentă scenică. Într-o oarecare măsură cred că am reușit. De asemenea, nu pot omite faptul că textul pentru brigadă a fost compus în colectiv.

— Cîteva cuvinte despre amfitrioni...

— După cum vezi! Organizație ireproșabilă, amabilitate, promptitudine. Acest fapt l-ar fi putut constata și colegii din Petroșani, Craiova, Hunedoara, Reșița.

— Apropo de potențialul advers...

— Cine alții?! „Pulsul”, „TT”-ul, „Scalpelu”, plus eventualele surprize pe care ni le rezervă non-bănățeni...

Retrasă lingă cortină, Valentina Costa (II T.C.M.) savurează ultimele clipe de liniște.

— Emoționată? Sedative? Calmante?

— Nu! O probă de memorie. Pahare Erlemayer dosite și mirosuri eterice. Multumit?

... După spectacol, în culise, revăzîndu-i tremurînd de nerăbdare, îmbrățișați sau îngenunchiați, uimiți sau uluiți ascultînd notele juriului, am reamorsat instantaneu ipostazele fascinante, tumultuoase ale vieții și creației artistice studențești.

Cu o notă de regret în glas (dar nu de blazare!), Dorel Voichiță își mîngîie chitara:

— Pentru cît ne-am pregătit, e bine!

GABRIEL BAIULESCU ■

La final: TEATRU

... Studentii Facultății de Electrotehnică din Craiova vor prezenta piesa **A treia țepă** de Marin Sorescu Rugăm membrii juriului să nu aprindă lămpile de pe mese pînă ce nu va fi lumină pe scenă. Sala este cuprinsă de întineric. Pe un fond muzical bine ales, începe piesa. Trebuie să recunoaștem că a fost o deschidere de spectacol „în forță”. Un spectacol de o foarte bună factură tehnică, avînd parcă rolul de a-i preveni pe spectatori că va urma o dimineață „plină” de teatru de bună calitate. Textul piesei lui Marin Sorescu este bine exploatat, reușindu-se accesul pînă în cele mai fine detalii ale textului; simbioza dintre muzică (semnata Pink Floyd) și atmosfera soresciană s-a dovedit de efect. Ce se poate reprezenta piesei? Poate atitudinea (uneori) prea declamatoare a personajului central, precum și jocul cam prea formalist al unor personaje secundare. Dar, în ansamblu, piesa a fost remarcabilă, fapt pentru care merită felicitări întreg

colectivul care a participat la realizarea spectacolului.

Notele obținute: de cinci ori 9 și o dată 8 (Ștefan Bănică).

Următoarea piesă, **Opinia publică** de Aurel Baranga a fost prezentată de studenții din Petroșani. (Numărul spectatorilor în creștere). Piesa demarează promițător, sala fiind cucerită de intrigile de pe scenă. Totuși, spectacolul nu reușește să se ridice la înălțimea celui anterior. Spunînd acesta vreau să menționez că în toată această trece-

re în revistă mă voi referi doar la așa numita „impresie artistică”, independent de anumite ierarhizări sau împărțiri pe secțiuni, încercînd să prezint ceea ce s-a întîmplat pe scena Casei de Cultură a Studenților prin prisma spectatorului neutru, negat de clasamente sau calificări; spectatorul obișnuit a căruia unică dorință este aceea de a vedea spectacole de calitate.

Încheind această paranteză, să revenim la spectacolul petroșenilor. Fără a-i contesta meritele, trebuie să remarcăm faptul că s-a abuzat de efecte ieftine pentru public. Chiar dacă e vorba de o comedie, sala poate fi făcută să ridă în mai multe modalități, dintre care cea mai simplă este aceea de a apela la atitudinile comice, la „poze”, ceea ce, la urma urmei, nu e prea greu de realizat. Mult mai greu e să realizezi comicul de situație, pătrunzînd în profunzimea textului. Căutarea efectelor ieftine ar fi, deci, marele păcat al acestei piese care a avut, totuși, multe părți bune.

Notele obținute: de două ori 8 și de patru ori 9. Ce ar fi de remarcat în plus: maestrul Bănică a acordat nota 9. Oare pentru că se simte mai legat de această comedie?

După studenții din Petroșani, a urmat „bomba” zilei, „aruncată” pe scenă de către studenții Institutului Agronomic din Timișoara, care au prezentat piesa **Tinguire de mior / Către un paznic surd și chior**, de Mircea Nedelciu. De fapt, momentul a fost anticipat de împărțirea în sală a unor foi-program. Cît despre piesă, ce putem să spunem? Ar fi greu de găsit superlative! De la membrii juriului pînă la ultimul spectator, toată sala a fost entuziasmată. Străvechiul mit mioritic, într-o transpunere regizorală de excepție a făcut ca dintr-un obișnuit fapt-divers să iasă o mică bijuterie. Dar orice încercare de a defini succint spectacolul nu ar însemna decît diminuarea autenticității momentului.

Datorită faptului că nota cea mai mare care se poate da este 10, juriul a fost obligat să acorde „doar” ... 10.

Formația de teatru experimental a Facultății de Științe ale

Naturii din Timișoara, cu piesa **Coroană pentru Doja** de A. Gh. Ardeleanu a vrut să ajungă pe culme, alături de Agronomie. Nu a reușit; însă a creat un spectacol realment bun, care i-a convins pe Ștefan Bănică și George Deriețeanu să redescopere pe masa din față cartonașele cu nota 10, în aclamațiile spectatorilor. Ceilalți membri ai juriului au găsit cartonașele cu nota 9, confirmînd prin aceasta că s-a consumat încă un moment de certă valoare artistică.

Facultatea de Filologie din Craiova ne-a înfățișat **O sărbătoare princiară** de Teodor Mazilu, care a fost aproape o sărbătoare a teatrului bun. O problemă de conștiință bine pusă în scenă de acești studenți talentați, care, și ei, au avut „nenorocul” de a se prezenta în concurs după (de această dată) **Coroana lui Doja**, care lăsase la rîndu-i o profundă impresie spectatorilor și juriului. Piesa a fost „corectă”, s-a jucat bine, dar nu s-a ridicat la nivelul artistic al „predecesoarelor”.

Notele obținute: de trei ori 8, de trei ori 9 (printre aceștia și Ștefan Bănică).

Tocmai cînd plutea în aer întrebarea dacă s-ar mai putea ajunge în această gală la nivelul atins de studenții de la I.A.T., a început piesa **Ultimele știri** de Adrian Dohotaru, prezentată de Institutul de Medicină din Timișoara. A fost al doilea mare moment al zilei. Studenților mediciniști, prin înșuși specificul formației lor profesionale, le sînt familiare calificativele supreme, căci ei vor lucra cu cea mai prețioasă creație a naturii, cu însăși viața semenilor lor. Această aspirație spre absolut li se transmite, se pare, în tot ce înfăptuiesc, lucru perfect ilustrat și de modul în care au pregătit și au interpretat această piesă. Au reușit realizarea unei atmosfere coborîtă parcă din romanele lui Kafka, redată cu un autentic profesionalism, atmosferă la crearea căreia un rol de seamă l-au avut și efectele de sunet și lumină, recuzita și decorurile folosite. Au vrut și au reușit să facă un spectacol deosebit. Notele obținute, de trei ori 9 și de trei ori 10, îi situează (abstracție făcînd de diferențele secțiunii sau clarificării), pe locul doi într-un așa-zis „top” al zilei. Cred că nu ar fi exagerat, totuși să-i situăm (într-un clasament afectiv), prin ceea ce au reușit să facă, la egalitate chiar cu Agronomia.

SORIN TROCAN ■

STUDENTESCI

Fotografii de GHEORGHE OHII ■

Odată trasă cortina după spectacolul studenților de la I.M.T., s-a tras cortina și peste această fază a „zonalului” de la Timișoara. Au fost trei zile pline, reunind tot ce are mai bun arta studențească din această „zonă” universitară. Au fost zile în care toată lumea a avut de cîștigat, zile desfășurate sub semnul prieteniei și colegialității. Singurii care pot avea ceva de regretat sînt cei care nu au văzut nimic din ceea ce s-a întîmplat în acest timp la Casa de Cultură a Studenților. Acum, odată trecute în memorie, toate aceste „întîmplări” artistice, nu ne mai rămîne decît să-i felicităm pe toți participanții, urîndu-le succes în continuare celor calificați la faza finală. Baftă!

Reunită în atmosfera de muncă angajată și însuflețită a întregului nostru popor, a tinerei generații, pentru înfăptuirea hotărârilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., Conferința Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara, forum reprezentativ și democratic al întregii studențimi timișorene, a dezbătut și stabilit obiectivele și sarcinile principale ce revin organizației noastre în vederea perfecționării continue a întregii activități de formare și educare comunistă, revoluționară a studenților, pentru creșterea contribuției sale, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, în strânsă colaborare cu organele de învățământ, la pregătirea multilaterală a viitorilor specialiști, capabili să se angajeze plenar, cu maximă competență și responsabilitate patriotică, în munca pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului, de edificare a socialismului și comunismului în patria noastră.

Dând glas, asemenea întregului tineret al patriei, profunde recunoștințe a studențimii pentru grija permanentă a partidului, pentru asigurarea unor condiții de muncă și viață la înălțimea exigențelor puse în fața tineretului studios, însuflețit de marele eveniment al realegerii **tovarășului Nicolae Ceaușescu** în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste România, de împlinirea a 20 de ani de la alegerea sa în fruntea partidului, delegații la conferință, îndeplinindu-și mandatul primit în conferințele de la nivelul facultăților și institutelor, reafirmă și cu acest prilej deplină adevărată tineretului universitar față de întreaga politică internă și externă a partidului și statului nostru și sînt hotărâți să nu precupească nici un efort pentru a da viață, în mod exemplar, istoricelor hotărâri ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., orientărilor și indicațiilor **tovarășului Nicolae Ceaușescu**, secretar general al partidului, date cu prilejul marii Adunări populare, ocazionată de deschiderea anului de învățământ, a altor evenimente din viața socială și politică a țării.

Aprobînd darea de seamă și activitatea Consiliului U.A.S.C. din Centrul Universitar Timișoara din perioada ianuarie 1983-aprilie 1985 forumul tineretului studios timișorean stabilește, pe baza unei temeinice analize, în spirit critic și autocritic, a întregii munci desfășurate următoarele obiective principale ale activității viitoare:

1. Sarcina de bază pentru întreaga activitate educativă a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara este creșterea răspunderii tuturor studenților față de pregătirea profesională și politică, asigurarea integrării lor depline și conștiente în cerințele procesului instructiv-educativ; formarea unui profil moral-politic și cetățenesc la nivelul gradului actual de civilizație, crearea tuturor condițiilor pentru devenirea lor ca buni specialiști, capabili să-și exercite în bune condiții obligațiile de la viitoarele locuri de muncă.

a) Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara se va preocupa de întărirea spiritului de răspundere, a disciplinei și ordinii în rîndul studenților, atît în școală cît și în afara ei. Necesitatea îmbunătățirii calității procesului de învățământ impune din partea asociațiilor studenților comuniști eforturi sporite pentru intensificarea întregii munci politico-educative în rîndul studenților, în scopul educării lor comuniste, prin muncă și pentru muncă, în strînsă concordanță cu necesitățile producției și cu nivelul cercetării științifice, cu realizările revoluției tehnico-științifice contemporane.

b) Întrecerea „Fiecare asociație a studenților comuniști – colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților” va constitui și în continuare un principal factor privind antrenarea tineretului universitar la un studiu individual temeinic, la desfășurarea unei bogate și diverse activități de cercetare, proiectare și producție.

c) Se va urmări soluționarea operativă, cu sprijinul permanent al organelor de învățământ, a tuturor problemelor pe care le ridică procesul formării multilaterale a viitorilor specialiști. (Se va acționa în direcția mobilizării studenților spre un studiu sistematic și ritmic, a promovării unei atitudini combative, hotărîte împotriva manifestărilor de dezinteres față de pregătirea profesională, se va realiza stimularea studenților cu rezultate foarte bune etc.).

2. În lumina documentelor de partid, asociațiile studenților comuniști vor aborda activitatea productivă, de cercetare științifică, proiectare tehnologică și servicii în spiritul de maximă exigență care trebuie să caracterizeze întreaga activitate studențească, implicîndu-se într-o măsură sporită, alături de organele de învățământ, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, în conceperea, organizarea, conducerea și îndeosebi realizarea acestor activități.

Se va urmări statornicirea unei atmosfere de muncă intensă în toate colectivele studențești, astfel încît fiecare student să-și însușească sarcinile ce-i revin din palmurile de producție, cercetare, proiectare și servicii ale institutelor de învățământ superior.

3. Asociațiile studenților comuniști își vor spori preocupările pentru valorificarea calitativ superioară a potențialului științific de creație al studenților. Asociațiile noastre, împreună cu organele de învățământ, vor îmbunătăți pregătirea și desfășurarea activității de cercetare științifică a tineretului universitar, împletind organic procesul de învățământ cu cercetarea științifică (se va extinde aria de cuprindere a studenților în activitatea de cercetare, se va acorda atenția sporită inițierii în cercetare a studenților din anii mici, se vor organiza cursuri facultative privind domenii de vîrf ale științei etc.).

Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști ce la nivelul centrului universitar, se va implica tot mai activ în organizarea cercetării interdisciplinare, prin lucrările științifice care să cumuleze munca studenților și cadrelor didactice de la mai multe facultăți.

Asociațiile studenților comuniști vor acționa, de asemenea, pentru intensificarea mișcării de invenții și inovații, a cercetării multidisciplinare, pentru perfecționarea continuă, la toate nivelele, a organizării și conținutului manifestărilor științifice studențești. Vor fi continuate și perfecționate concursurile profesional-științifice „Traian Lalescu”, „Tudor Tănăsescu”, concursurile pe discipline.

4. Exprimînd întreaga grațitudine a tineretului universitar în fața tuturor cadrelor didactice pentru pasiunea și competența cu care se ocupă de formarea multilaterală a viitorilor specialiști, se evidențiază necesitatea conlucrării tot mai strînse a asociațiilor studenților comuniști cu organele de învățământ, sub conducerea organelor de partid, la stabilirea programei universitare, la elaborarea, adoptarea și traducerea în viață a deciziilor care privesc creșterea calitativă a învățămîntului superior.

Analizînd în spirit critic și autocritic activitatea desfășurată pînă în prezent de către reprezentanții studenților în consiliile profesionale și în senatele universitare, Conferința stabilește ca sarcină fundamentală pentru aceștia sporirea contribuției la dezbaterile tuturor problemelor privind învățămîntul, condițiile de muncă și viață ale studenților, astfel încît această activitate a reprezentanților studenților să constituie și o înaltă școală de participare a tineretului studios la conducerea diferitelor secțiuni de activitate ale societății noastre socialiste.

5. Pornind de la necesitatea înarmării temeinice a tuturor studenților cu ideologia și politica profund științifică a partidului și statului nostru, Conferința hotărăște ca întreaga activitate politico-ideologică a asociațiilor studenților comuniști să fie îndreptată în direcția ridicării gradului de

PROIECT

HOTĂRÂRI

CONFERINȚEI DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI A UNII DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA, PRIVIND DIN DOCUMENTELE CONGRESULUI AL XIII-LEA AL ȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL

— 8 APRILIE —

conștiință socialistă a studenților, a educării lor în spirit revoluționar, urmărind formarea multilaterală a specialistului cetățean, om politic care va lucra nemijlocit cu oamenii, în diferite sectoare ale vieții economico-sociale și culturale.

Un prim obiectiv îl va constitui dezbateră aprofundată și însușirea temeinică de către toți studenții a Raportului prezentat Congresului al XIII-lea al P.C.R. de **tovarășul Nicolae Ceaușescu**, secretarul general al partidului, a celorlalte documente adoptate de marele forum al comunistilor din patria noastră. La nivelul anilor de studiu, în special, în cadrul învățămîntului politico-ideologic, asociațiile studenților comuniști își vor intensifica activitatea în vederea cunoașterii și aprofundării de către toți studenții a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a operelor **tovarășului Nicolae Ceaușescu**.

Pregătirea politică a activului de asociație se va realiza în cadrul cercurilor de pregătire politico-ideologică ale cadrelor A.S.C. organizate la nivelul facultăților, institutelor și centrului universitar, formele principale constituindu-le studiul individual și dezbaterile.

6. Așezînd la baza întregii sale activități politico-educative Codul principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, al eticii și echității socialiste, asociațiile studenților comuniști vor acționa pentru formarea tineretului universitar în spiritul valorilor politice și morale înaltate ale societății noastre socialiste, pentru statornicirea în fiecare colectiv studențesc a unui climat de maximă exigență și combativitate revoluționară față de orice atitudine înapoiată, față de mentalitățile retrograde sau abaterile de la disciplina universitară. (Se va acționa în direcția educării patriotice materialist-dialectice a studenților, a combaterii fenomenului mistic, religios, prin intensificarea activității birgăzilor de educație materialist-științifică și propagandă culturală).

Conferința subliniază că organizația comunistă a studenților îi revine și pe viitor înalta datorie de a dezvolta sentimentul frăției, uniunea indestructibilă dintre toți studenții centrului nostru universitar – români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități – tineri crescuți și educați de partid, animați de profunză dragoste față de patria noastră socialistă.

Întregul an 1985, „Anul Internațional al Tineretului”, va fi marcat de o seamă de acțiuni politice și cultural-educative evidențiind adevărată studențime noastră la idealurile de pace și prietenie cu tineretul lumii.

Conferința reliefează, de asemenea, faptul că însușirea și traducerea în viață a politicii și ideologiei partidului, a operei **tovarășului Nicolae Ceaușescu**, reprezintă pentru fiecare tînar o cerință fundamentală, o îndatorire permanentă de înaltă răspundere. În acest sens, întreaga activitate politico-educativă desfășurată în rîndul studenților va evidenția grija și preocuparea statornică a partidului, personal a **tovarășului Nicolae Ceaușescu** pentru a asigura generației tinere a țării condițiile optime de formare și afirmare, cărora stu-

denții trebuie să le muncă neobosită, prietărilor desfășurată în

7. Se vor organiza perspective privind a lui interpretativ și de studios în cadrul Festivalului studențesc, parte lului Național „Cînturîndu-se o profunză educativă și culturală tului și creativității reia spiritului militant drul activității forma stimularea activității voltarea activității lor de creație artistic ample manifestări cu

Programele de Cultură a Studenților dențești vor cuprinde destinate cultivării al societății socialiste lor și metodelor de prin muncă și pentru lărgirea orizontului educarea studenților față de patrie, al

În cadrul activității va pune un accent de formațiilor angajate ale Festivalului Artești.

Va fi sprijinită program de spectacole mațiilor artistice din municipii și județ, în tate, pe șantierele de tineretului, în taberele

Cu ocazia evenimentelor viața poporului, par se vor organiza am rale dedicate acestor

Se va acționa cor largă și reprezent popularizare a acțiune și a formațiilor de nostru universitar la

8. Revista „Forum studențesc de radio, vizuală, vor intensificare a problemelor partidului și statului tribui mai activ al comuniste, multilaterale

Vor continua să le studenților, iniția asociațiilor studențilo încît să constituie a afirmare a profilului instrumente eficiente educație ale o rgani tineretului studios.

Revista și studioul și responsabil, pe la de zi cu zi a student problemele cu care plea activitate de pr

Se vor lua toate presa studențească revin asociațiilor stu istoricele documente XIII-lea al P.C.R. și puternic în direcția spre îndeplinirea ac

RIREA

UNI ASOCIAȚILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI
PTUREA SARCINILOR CE REVIN STUDENȚILOR
A C.R., DIN ORIENTĂRILE ȘI INDICAȚIILE TOVARĂ-
TAREAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

1985 —

să se bazeze pe un
activitate revolu-
ționară în domeniile.
organizări de largă
răspândire a potențialu-
lui și al tineretului
și al Artelor și Crea-
ției, precum și a Festiva-
lului „România”, asi-
starea și stimularea politico-
culturală a talen-
telor, promovarea
cultural-artistică,
organizarea de
activități artistice.
de activități ale Casei de
studii și cluburilor stu-
dențești, acordarea acțiunilor
omului nou
formării forma-
țiilor comuniste
de studenți,
și științific,
și spiritul dragostei
socialismului so-
cialist și cultural-artistic se
bazează pe pregătirea
pele superioare
Creației Studen-
tești.
unui amplu
turnee ale for-
mul universitar în
centre universi-
tăți patriotice ale
dențești etc.
de seamă din
și tineretului,
manifestări cultu-
rătoare.
pentru o mai
prezentare și
cultural-educati-
vitate din centrul
o, presă și TV.
dențesc”, Studiul
propagandă
iunile de Jeza-
le ale politicii
u pentru a con-
rea personalității
studenților.
promovate opinii-
valoroase ale
comuniști, astfel
tribune de
al-politic înaintat,
propagandă și
i revoluționare a
reflecta angajat
așa și activitatea
preocupările lor,
confruntă în com-
re ca viitori spe-
surile pentru ca
lecte sarcinile ce
lor comuniști din
Congresului al
devină un factor
lizării studenților

9. Organele și organizațiile A.S.C. își vor intensifica activitatea politico-educativă, de mobilizare a tuturor studenților și studentelor la pregătirea pentru apărarea patriei. În colaborare cu Statele majore de pregătire militară se va analiza periodic modul de desfășurare a acțiunilor prevăzute, se vor lua măsuri privind perfecționarea activității de pregătire pentru apărarea patriei.

10. Conferința relevă cerința ca asociațiile studenților comuniști să-și intensifice preocupările pentru organizarea activității din timpul liber al studenților, prin inițierea unui număr sporit de manifestări atractive cu profunde valențe educative.

Se vor amplifica și diversifica activitățile sportive de masă, asigurându-se o participare largă la manifestările sportive cuprinse sub egida „Daciadei”.

Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara se va preocupa permanent de îmbunătățirea activității cluburilor și asociațiilor sportive studențești, de întărirea muncii politico-educative în rândul sportivilor de performanță, de creșterea numărului sportivilor studenți cuprinși în campionatele naționale și în confruntările internaționale.

Va crește contribuția la extinderea bazei materiale a activității sportive de masă, prin organizarea unor acțiuni de muncă patriotică ale studenților, prin alocarea unor fonduri de către Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar împreună cu organele de învățământ.

11. Asociațiile studenților comuniști se vor preocupa într-o mai mare măsură de îmbunătățirea conținutului educativ al acțiunilor turistice pentru a contribui și pe această cale la cunoașterea realizărilor județului și țării noastre, la cultivarea în rândul studenților a dragostei față de patrie și partid, a hotărârii ferme de a face totul pentru ridicarea țării pe noi culmi de progres și civilizație.

Se vor extinde în continuare acțiunile turistice proprii, excursiile și în special taberele de odihnă în perioada vacanțelor studențești.

Se va acționa pentru transformarea contribuției acordate de asociațiile studenților comuniști pentru excursiile turistice la sfârșit de săptămână în modalități concrete de stimulare a pregătirii profesionale.

12. Asociațiile studenților comuniști își vor intensifica întreaga activitate în căminele și cantinele studențești, pentru a determina antrenarea tineretului universitar la acțiunile de autogospodărire — importantă pițghie educativă — urmărind permanent sporirea preocupării studenților pentru păstrarea avutului obștesc.

Cu prioritate se va urmări asigurarea ordinii, disciplinei și curățeniei, respectarea într-un tot al regulamentelor de cămin și cantină. Se va acționa pentru diversificarea continuă a paletelor de acțiuni cu caracter cultural-educativ, se va îmbogăți propaganda vizuală și va crește numărul acțiunilor gospodărești de întreținere și înfrumusețare a spațiilor din complexul studențesc. O atenție sporită se va acorda educației sanitare a studenților

prin creșterea numărului de acțiuni de Cruce Roșie, prin îmbunătățirea activității internelor de cămin.

O preocupare primordială ce va sta în atenția activului de resort va fi aceea a realizării unor economii de energie electrică (evitarea abuzurilor, planificarea riguroasă a orelor de studiu și odihnă, eliminarea consumatorilor de putere).

Întreaga activitate din căminele și cantinele studențești trebuie să conducă la asigurarea unui climat optim de muncă și viață pentru toți studenții.

Întrecerea desfășurată sub genericul „Căminul — școală a vieții în colectiv” va trebui să se constituie într-o importantă pițghie de acțiune la îndemna Consiliului U.A.S.C. din centrul universitar în vederea creșterii calitative a întregii activități din domeniul muncii educative în căminele studențești.

Se vor lua măsuri pentru acordarea corespunzătoare a tuturor formelor de asistență socială pentru studenții cu situații sociale deosebite, urmărindu-se, în același timp, și caracterul stimulatив al acestora.

Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar va urmări și analiza activitatea echipelor de control obștesc precum și modul în care se soluționează sesizările și propunerile acestora de către factorii responsabili.

O atenție deosebită se va acorda distribuirii corespunzătoare, în conformitate cu regulamentele în vigoare a билетelor de odihnă și tratament, asigurându-se caracterul stimulatив al acestor acțiuni.

13. Organele și organizațiile A.S.C. se vor preocupa de îmbunătățirea permanentă a stilului și metodelor de muncă, de creșterea spiritului combativ, revoluționar, critic și autocritic în întreaga activitate. Fiecare facultate și an de studiu vor trebui să devină autentice colective de muncă și viață comunistă, având drept obiectiv principal creșterea calității activității studenților în toate domeniile.

Asociațiile studenților comuniști vor acorda o atenție deosebită, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, perfecționării permanente a vieții de organizație, astfel încât colectivele studențești, studenții înșiși, să participe direct, cu încredere, la adoptarea și aplicarea tuturor hotărârilor privind propria activitate la formarea lor pentru muncă și viață. Asociațiile studenților comuniști vor urmări traducerea în viață a deciziilor adoptate, vor promova principiile muncii și conducerii colective, vor asigura creșterea permanentă a răspunderii fiecărui membru pentru statornicirea unui puternic climat de ordine și disciplină în fiecare colectiv studențesc.

O atenție deosebită se va acorda în continuare selecționării, promovării și perfecționării cadrelor astfel încât acestea să constituie o prezență activă în mijlocul studenților, să acționeze cu promptitudine în spirit revoluționar, în toate împrejurările, pentru realizarea sarcinilor încredințate, oferind tineretului universitar adevărate exemple de conduită politică, morală și profesională.

Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar va acționa și pe mai departe în vederea creșterii eficienței muncii de îndrumare și control, a îmbunătățirii prezenței activiștilor de asociație de la toate nivelele în mijlocul colectivelor studențești, aproape de problemele cu care se confruntă aceștia.

14. Pornind de la experiența pozitivă existentă în centrul nostru universitar, Conferința reliefează necesitatea continuării acțiunilor de muncă patriotică desfășurată de studenți la obiectivele de interes național, județean, precum și la cele ale construcțiilor universitare proprii.

Vor fi organizate mai bine acțiunile de strângere a deșeurilor de hârtie, sticlelor și borcanelor, a altor materiale refolosibile, alte acțiuni prin care să se asigure realizarea și depășirea planului de venituri din activități de muncă patriotică.

În continuare studenții vor aduce un aport substanțial la realizarea unor munci în agricultură, prin participarea largă de masă, la strângerea recoltelor în cadrul campaniilor agricole.

15. Ca parte integrantă a organizațiilor municipale și județene ale Uniunii Tineretului Comunist, Asociațiile Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara vor continua eforturile de realizare a unor activități comune cu celelalte categorii de tineri, în special cu tineretul muncitoresc, aducându-și astfel contribuția la formarea în spirit revoluționar a viitorilor specialiști, la întărirea unității de acțiune a tinerei generații în jurul partidului.

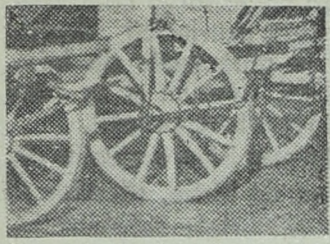
16. Exprimând mândria și satisfacția tuturor studenților timișoreni pentru prestigiul deosebit și larga apreciere internațională de care se bucură astăzi patria noastră, prin reprezentantul ei cel mai autorizat, eminentul om politic și de stat, personalitate strălucită a vieții politice internaționale, **tovarășul Nicolae Ceaușescu**, Conferința dă gals adeziunii depline a studențimii la întreaga politică externă a partidului și statului nostru. Organele și organizațiile A.S.C. vor acționa susținut pentru asigurarea cunoașterii aprofundate a activității partidului și a statului nostru pe plan internațional, lărgind activitățile de educație patriotică-internaționalistă a studenților.

Conferința dă mandat Consiliului U.A.S.C. din centrul universitar de a continua și dezvolta schimburile profesionale, turistice și culturale ale institutelor de învățământ superior timișorean cu instituții similare din țările socialiste, vecine și prietene.

17. Organele și organizațiile A.S.C., împreună cu organele de învățământ și reprezentanții asociațiilor naționale, vor acționa pentru sprijinirea cetățenilor de peste hotare aflați la studii în centrul nostru universitar pentru integrarea lor corespunzătoare în viața universitară, pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre studenții români și aceștia, ca o contribuție specifică la amplificarea raporturilor statornicite între țara noastră și țările din care aceștia provin.

18. Se va acționa pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan privind veniturile extrabugetare ale Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara și se va asigura cheltuirea judicioasă a fondurilor.

Conferința U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara, dând expresie voinței unanime a tuturor studenților timișoreni de a-și consacra întreaga lor capacitate de muncă traducerii în viață a hotărârilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., adresează chemarea de a răspunde, prin noi și importante fapte de muncă și studiu, grijii și încrederii partidului, de a contribui într-o măsură sporită la făurirea societății moderne pe pământul României socialiste.

OPINIA PUBLICĂ

În registrul de evidență al studenților Facultății de Construcții figurează și numele lui Grigore Dan Micu.

Studentul, acum în anul IV, Secția Construcții Civile, Industriale și Agricole și-a început studiile superioare în toamna anului 1978. Deci acum șapte ani!

Promovează fără probleme anul întâi (media generală 6,47) și... Abia atunci începe drumul sinuos pe care l-a urmat și încă îl mai urmează studentul Micu. Un drum presărat cu sute de absențe, motivate sau nu, cu „Re-uri și „prelungite“.

Încurajat de reușita promovării anului I, „debutează“ în anul școlar 1979-1980 cu un mare număr de absențe, motiv pentru care la 6 ianuarie 1980 decanatul îl sancționează cu M.S.A., trimițând totodată o depeșă părinților prin care îi informează despre situația profesională a fiului lor. Zadarnice măsurile! Absențele curg una după alta, lucru ce determină consiliul profesoral al facultății să propună exmatricularea lui Grigore Dan Micu.

Prin ordinul 3562 din 18 martie același an, senatul Institutului Politehnic dispune exmatricularea „conform capitolului V, art. 37, din Regulamentul privind activitatea profesională a studenților“. Dar, stupoare! În chiar aceeași zi, senatul se întrunește și analizează cele cinci motivări depuse la decanatul facultății cu șase zile înainte, deci în 12 martie, prin care se justificau cele 28 de zile absente în perioada ianuarie-februarie.

Ordinul de exmatriculare se revocă. Grigore Dan Micu este sancționat cu M.S.U.A. cu precizarea că „la cea mai mică abatere va fi exmatriculat“. Se mai pune o condiție pe care, „firește“ că toți au trecut-o cu vederea: „în sesiunea din vară studentul să fie integralist“. Cum era de așteptat, n-a fost așa. Reexaminările îl găsesc pe studentul Micu la Spitalul de Ftiziologie din Oradea. Se internează la data de 11 august cu diagnosticul hemoptizie și părăsește spitalul la 12 septembrie... bolnav de bronșită hemoragică! Abia ieșit din spital se vindecă de bronșită, dar se îmbolnăvește peste noapte (sic!) de viroză respiratorie încă patru zile.

Referitor la data internării în spitalul din Oradea apar unele nedumeriri. Cum spuneam, Foaia de ieșire consemnează: 11 august; în schimb, părinții studentului trimit pe adresa decanatului o telegramă din care reiese că studentul Micu a fost internat „începând cu 27 august“. N-ar fi aceasta o probă care ar pune la îndoială veridicitatea internării?

Grigore Dan Micu repetă medical anul II.

La 17. 03. 1981 îndrumătorul anului II C.C.I.A., conf. dr. ing. Traian Gligor propune exmatricularea acestuia, în virtutea aceluiși articol 37 din R.A.P.S. Până la data aceea, Grigore Dan Micu totalizase 143 absențe nemotivate și 46 absențe motivate, fusese sancționat cu M.S.A., iar în sesiunea din iarnă nu promovase nici un examen.

„În timpul semestrului am stat personal de vorbă cu el în privința frecvenței la cursuri, însă fără nici un rezultat. (Din referatul întocmit de Conf. dr. ing. Traian Gligor).

„Micu Dan a fost căutat de către tatăl său la școală, unde a luat la cunoștință de adevărata si-

VĂ SEMNALĂM UN CAZ :

LUNGA POVESTE A UNOR (PSEUDO)STUDENȚI (I)

tuație a fiului său. În sesiunea de iarnă nu s-a prezentat la nici un examen, pretextând că este bolnav. Nu se știe nimic despre actuala lui ocupație“ (Cristian Burada — șeful grupei din care făcea parte Grigore Dan Micu).

Înainte ca senatul Institutului Politehnic să analizeze propunerea de exmatriculare, studentul Micu înaintează o motivare, cu ștampila Spitalului de Psihiatrie din Jebel, din care rezultă că respectivul a fost internat în perioada cită a lipsit de la cursuri cu diagnosticul: Reacție de dezadaptare. În consecință, Biroul Senatului, prin hotărârea nr. 2441 din 28 martie 1981, decide „întreruperea studiilor studentului Micu Dan Grigore, cu reluarea lor la 15 septembrie 1981“.

Anul următor este parcurs, practic, în aceeași manieră. Spicuim: în octombrie — câteva zile pentru viza medicală necesară pe legitimația de tenismen (mens sana in corpore sano!), noiembrie — viroză respiratorie și abces dentar, la începutul

lui decembrie din nou abces dentar, apoi o săptămână, iarăși, suferind.

Sfârșitul lui februarie îl găsește la Oradea (localitatea natală), de unde se întoarce cu două motivări dintre care una (pentru intervalul 23-28. III. 1981) este falsă. (Se poate ușor observa la prima vedere!)

Se prezintă în sesiunea din vară, revine la restanțe, se îmbolnăvește, intră în „prelungiri“ cu Analiza matematică și, în cele din urmă, promovează.

Începe anul trei în aceeași cvasicunoscută postură de om bolnav: 12-16 și 25-27 octombrie faringită, 4-9 noiembrie abces dentar, 1-4 decembrie, consultații la Spitalul C.F.R., iar zilele 5-9 și 13-16 aceeași lună sînt acoperite cu motivări de la diverse spitale din Oradea.

Primește M.S. și M.S.A. pentru absențe. Ghinionul îl urmărește și în sesiunea din vară, cînd datorită unor viroze respiratorii nu se poate prezenta la examenele de Construcții Civile și Socialism. Și, cum un ghinion nu vine singur, 15 septembrie îl găsește pe Grigore Dan Micu în același an III.

În 1984 norocul i-a suris; în pofida M.S.A.-ului primit la 17. 01., promovează.

În sesiunea din această iarnă, Grigore Dan Micu a absentat la toate cele trei examene, nereușind să promoveze nici disciplinele la care a susținut verificare pe parcurs. Pentru frecvență necorespunzătoare și activitate slabă în activitatea de cercetare-proiectare (A.C.P.) a fost sancționat cu M.S.U.A.

Aici se încheie lungă poveste a studentului Micu Dan Grigore. O poveste al cărui epilog se pare că îl vom afla de la Facultatea de Construcții unde, din discuția purtată cu tov. prodecan conf. dr. ing. Ion Mirel, am reținut că se vor lua drastice măsuri împotriva acelor studenți care încălcă Regulamentul privind activitatea profesională.

Curios este faptul că la Consiliul A.S.C. din facultate situația studentului în discuție nu este încă deloc cunoscută. Cel puțin așa află de la Mircea Boian, președintele Consiliului. Și ar mai fi un lucru: dată fiind starea de sănătate a lui Grigore Dan Micu, probată de altfel prin marea număr de motivări medicale, ne întrebăm dacă ea, starea de sănătate, i-ar permite profesarea meseriei de inginer constructor fără riscuri implicite?

GIGI STRATULAT ■

Cu sacul plin la pomi nelăudați...

Pomi sînt, e o banalitate, pe toate drumurile. Printre pomi, altă banalitate, uscături. Veți fi de acord însă că nu mai e chiar obișnuită prezența, pe drum, a unui pom uscat cu sacul plin alături. Analog, iese din comun prezența lui G. T. pe peronul gării din Simeria cu o geantă conținînd, printre altele, 19 mașinuțe de buchisit socolate „Made in Japan“. Întrebat de soarta produselor firmei Casio, studentul Institutului de Mine din Petroșani avea să mărturisească faptul că acestea călătoreau de la Timișoara (stația Complex) către amatorii de calcule teoretice din Valea Jiului, cu plata neteoretică la sfîrșitul drumului.

Și ca nu cumva minunile să aibă loc prin te miri ce locuri mai puțin celebre, I. P., locatar al cunoscutului Cămin 18 din Timișoara, student și dînsul, la Facultatea de Electrotehnică, a demonstrat, la un banal control, că deține un sac mult mai bogat decît colegul său voiajor: 86 perechi de blue-jeans, jeans și alți pantaloni marca „de dincolo“, 159 truse de farduri, 181 tuburi cu rimel, 110 costume de baie pentru ambele sexe, 38 spray-uri bine mirositoare, tot atîtea sticluri cu „damf“ franțuzesc, 17 săpunuri cu clăbuc de import, 45 rujuri, 17 ochelari de soare, 6 plicuri cu cafea boabe (rostogolite tot de peste graniță), 7700 lei pur românești și 50 de dolari. Alti Baba putea machia, echipa, trata cu cafea și transporta în vacanță jumătate din colegele noastre de la Filologie! A încercat desigur și I. P. povestea cu sesam, dar poarta nu s-a mai deschis: era toată cusută cu ață albă...

Și uite-așa, din nefericire, se mai pomenește prin tribunale cuvîntul student, cu nedorita semnificație a uscăturii din pădure. Și uite-așa, cu amărăciune ne povestește tovarășul procuror Constantin Popa (mai vechiul și încercatul nostru colaborator) că mai avem cîte-un coleg care face cu cunoștință cu legea, în toată asprimea ei.

Să se fi stabilit cumva în mijlocul nostru stațiile terminus ale unei companii de transporturi ce face legătura cu un neștiut Eldorado? Dau unii, oare, (cumpărînd în cantități demne de inventarul unui „shop“ te miri ce farafasticiuri strălucitoare), cecuri în alb pungașilor? Greu de crezut...

„Eroii“ pomeniți mai sus — halal pomelnici! — au avut și șansa grațierilor pe care statul le acordă, cu clementă, ca mijloc de educare. Duhul blîndeții are însă limitele sale. A constatata care sînt acestea, în circumstanțele pe care tocmai le-ați parcurs, e o experiență care nu merită încercată. Nu ține nici de firea noastră, a celor chemați să împlinim mîine fapte de cutezanță, în sensul cel mai nobil al cuvîntului. Și zău că nu vîd inginerul care, în fața oamenilor cu care lucrează, să se gîndească, punînd mîna pe un calculator: „ehi, pe cînd eram eu bișnițar...“

LUCIAN RISTEA ■

Pină atunci, ne doare

Are un „tremolo“ ciudat în priviri; o hăituială sumbră de gînduri desprinsă din bezne indescifrabile. Se strecoară adesea tăcut printre semeni, cu o finută avîntată, „piept de oras“, miinile înfipite ostentativ în buzunarele bluzonului blue-jeans, ultimul răcnet. Este, dacă vreți, unul din semnele de recunoaștere: vestimentație ultramodernă, bătătoare la ochi. În urma lui rămîine uneori un „damf“ de spray-uri sofisticate și o undă de tutun „cu sine galbastru“. Uneori. Pentru că al-teori miroase sordid, a transpirație.

Da, dragi colegi, bișnițarul miroase uneori a sudoare. Pentru că „muncește“ din greu. Neștiute sînt căile lor. Nici ei nu le cunosc prea bine cîteodată. Pentru că e dificil ca între atîtea „interese“ să duci o viață așezată pe aceleași cunoscute, iluminate, curate trotuare (spunea cineva că bunul simț are pavaj?...).

Vînd și cumpără orice poate fi imaginat ca obiect al unor asemenea operații. Au început, cînici, cu propria lor conștiință. Sînt invalizi de atunci, niște mutilați, fără simțuri. Doar mirosul, paradoxal, le-a rămas treaz, și, al doilea paradox, îl folosesc pentru depistarea banilor (spunea, altcineva că n-au miros?...).

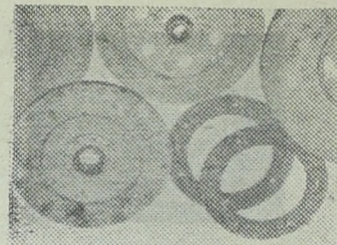
„Afacerile“ merg oscilant. Cîteodată se întîmplă să li se ridă în nas: „ești nebun crezînd că dau

atîția bani pe așa-ceva...“. Adoptă automat figuri de madone lezate, fugindu-și buzele a profundă uimire. Apoi pleacă aiurea în căutare de fraieri. Da, stimați cumpărători amatori de chestii cosmopolite, care încep cu banalul „Made in...“ sfîrșind cu spectaculosul „registered mark“, da, așa vă numesc, fraieri. Și-apoi, stai de-mparte dreptatea...

Fenomenul la care se referă aceste rînduri pare să prolifereze subteran, sub privirile uneori dezinteresate ale multora dintre noi. Fără a deveni o caracteristică a mediului studentesc, bișnițăriul (ciudat cuvînt, netrecut în dicționare...) tentaculează dintr-o lume de umbre hidoase ce se străduie aiurea să îngroape atît de cunoscutul substantiv (comun) cînst. Banii muncii adesea cu sudoarea frunții de părinți liniștiți se scurg pe nimicnicia unor farafasticiuri strălucitoare, de care „fac rost“ copii altor părinți, care nu știu, că de-ar ști, i-ar durea. Și cred că ar merita să le spunem asta, evadaților din societatea care le dă totul și pentru care ei nu vor să facă mai nimic. Să le spunem că sînt fii de părinți, care nu știu, și că pină atunci, ne doare...

L.O.R. ■

P.S.: Orice asemănare cu vreo persoană reală e absolut nedorită de semnatar.

Studentia - tinerețea noastră creatoare

Care sînt coordonatele integrării în sistemul nostru de învățămînt a studenților de peste hotare? În ce măsură pasiunile extrașcolare, atmosfera cu care sînt înconjurați potențiază pregătirea lor profesională? Care sînt rezultatele sesiunii de examene din iarnă? — sînt doar cîteva întrebări la care încercăm să răspundem Mounes Mosfi (Siria), student în anul IV Electrotehnică și Ionel Turconje (R.S.F. Iugoslavia), anul V Medicină generală.

Integralist în urma ultimei sesiuni de examene, Mounes Mosfi are convingerea că „secretul oricărei izbînzii este munca fără rabat și fără compromisuri. Este important să faci totul la timpul său, să nu absentezi și să înveți la laboratoare. Pentru mine acest an de studiu a însemnat redescoperirea unei pasiuni — electrotehnica — la dimensiunile ei actuale, prin intermediul unor materii de genul Teoria sistemelor de reglare automată și Circuite logice. Școala politehnică românească are frumoase tradiții, fiind bine eotată în Siria. În consecință, diploma de inginer obținută în România constituie, ea însăși, o garanție a pregătirii noastre profesionale. Ca student al Facultății de Electrotehnică din Timișoara aveam să mă conving eu însumi de justetea acestor afirmații ce-și găsesc deplina acoperire în exigența și competența cadrelor didactice, în dotarea tehnico-materială corespunzătoare, în disciplina și atmosfera de studiu existente.

Desigur, studentia presupune în egală măsură muncă și studiu relaxare și bună dispoziție. Dacă la sfîrșit de săptămîină mă întîlniți pe munte o să înțelegeți că îmi place să schiez. Este un sport al curajului care mi-a oferit șansa de a cunoaște mai bine România, oamenii și frumusețile ei. La Poiana Brașov și la Bilea, pe Semenic și în Apuseni, pretutindeni m-am bucurat de tradiționala ospitalitate românească.

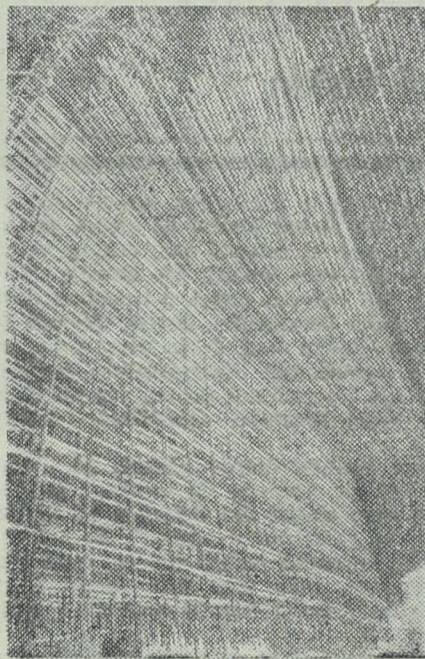
Ce poate fi mai frumos decît să admiri un popor harnic și muncitor în propria lui devenire? ... Am certitudinea că acești patru ani de studentie au însemnat un real cîștig pentru mine, pentru viitorul patriei mele.”

A urmat exemplul fratelui său mai mare, Trif, și a venit în România pentru a frecventa cursurile Institutului de Medicină din Timișoara. A fost ațit de pătruns de misiunea sa și de importanța evenimentului încît niciodată nu s-a sustras obligațiilor de student. De fapt, pentru tînărul din Nicorinț, (R.S.F.I.) medicina rămîne singura alternativă de concretizare a visurilor sale îndrăznețe. A absolvit primii patru ani cu media generală peste 9, iar sesiunea de iarnă cu 10. Prin muncă și pasiune s-a afirmat ca un student model printre colegii care au învățat să-i prețuiescă prietenia, seriozitatea și modestia. Așa l-am cunoscut pe Ionel Turconje. „Orice opțiune în viață este rezultatul muncii și cultivării aptitudinilor fiecăruia, afirmă el. Dorința de a alina suferințele oamenilor, de a fi acolo unde se hotărăște sănătatea semenilor au constituit pentru mine o obsesie, dar și un stimulent permanent în a-mi desăvîrși pregătirea profesională. Medicina timișoreană și-a cîștigat un binemeritat prestigiu în Iugoslavia. O dovedesc cu prisosință aprecierile elogiase la adresa medicilor iugoslavi absolvenți ai acestui institut. Consider că la formarea viitorilor medici, cu un dezvoltat simț clinic și bine documentați, con-

România

Pe drumul dragostei,
ce duce spre tine
semînțe de flori
voi imprăști
și un cîntec dulce,
care încă nu s-a cîntat.
In tine mi-am putut imagina,
cum poate dragostea
să treacă granițele fără viză.
Pe meleagurile tale
am auzit
ce-mi spunea și bunicul:
dragostea pentru patrie costă scump!
Martori ne sînt
Ștefan cel Mare
Vladimirescu
și Bălcescu.
Oricit aș trăi
să uit nu voi putea
că pe acest pămînt
am trăit arzînd,
ba mai mult:
ca un copil
la sinul tău am crescut,
n-am să uit că tu ești
mama dragă ce mi-a dat
lingura să mîntuie.

MAWIYAB HALASA ■
Iordania

tribue toate cadrele didactice. Este motivul pentru care aș prezenta ca model al devenirii noastre însăși condiția cadrului didactic.

Cum îmi petrec timpul liber? În măsură în care îmi completez zilnic cunoștințele teoretice și practice, îmi pot permite și pasiuni extrașcolare ca baschetul și literatura. Dacă literatura

mă ajută în cunoașterea și aprofundarea limbii române, baschetul rămîne principală modalitate de destindere și de aceea nu-l pot neglija.

Faptele noastre vorbesc de la sine, și, de multe ori, în locul nostru. Studentia înseamnă tinerețe creatoare și trebuie să profităm de ea.”

GABRIEL BAIULESCU ■

Muzica ne apropie sufletește

Jullanar Hadidi (1 M.G.) nu este cunoscută ca o pianistă consacrată. Primul ei recital a avut loc la Timișoara, cu prilejul manifestărilor legate de zilele Institutului de Medicină. Ușor emoționată de subiectul discuției propuse,

Jullanar și-a sacrificat puțin din timpul ei atît de prețios destinat studiului.

— Ador muzica și nu pot trăi fără ea. Atunci cînd sînt obosită sau supărată, cînd inima mea se gîndește la pămîntul natal, muzica îmi dă încredere și speranță.

— Te-am mai văzut cîntînd la balul bobocilor...

— Adevărul e că la început nu știam cum se procedează la un astfel de concurs, însă m-am „salvat” la Craiova, unde am făcut anul pregătitor, nu am avut ocazia să merg la vreun bal, deci nu știam dacă lucrurile se petrec ca și la noi...

— Fiindcă ai amintit de Craiova, ce înseamnă ea pentru tine?

— Foarte mult: amintiri frumoase, oameni minunați, prieteni mulți, căldură sufletească, o atmosferă care m-a făcut să mă simt ca la mine acasă.

— Revenind la muzică, ce ne poți spune despre misiunea celui care o practică?

— Să iubească oamenii și să știe a-i prețui. Să știe a prețui mai ales sufletul lor, o avuție atît de valoroasă și delicată. Artistul, prin creația sa, trebuie să-și caute un drum spre inima oamenilor. Cred că am reușit acest lucru aici, în România, pe care-o consider a doua mea patrie, cîștigînd un premiu special la zilele I.M.T. Fapt care mă bucură foarte mult și îmi dă speranțe de viitor.

— La spectacolul festiv desfășurat cu ocazia zilelor I.M.T. ai interpretat

cîteva fragmente de muzică clasică arabă...

— Am încercat să prezint cîteva aspecte specifice muzicii arabe, oglîndind spiritualitatea poporului meu.

— Ce semnificații are, pentru tine și pentru pasiunea ta, anul 1985 — Anul Internațional al Tineretului?

— Consider extraordinară ideea ca noi, tinerii, să fim sîrbătorii în acest an. O sîrbătoare a tinereții de care alte generații nu s-au putut bucura. Ca niciodată, tinerețea e sîrbătorită de întreaga lume. Se naște în noi un sentiment de mîndrie, mîndria de a fi tînăr. Intrucîtva, toți tinerii lumii sîntem înfrățiți, sîntem alături unii de alții, devenim prieteni. Cred că muzica, pentru a vorbi despre pasiunea mea, e cea care, într-un fel sau altul, poate constitui un factor de apropiere între noi, cei de o vîrstă. Curgerea ei lină deschide toate sufletele, le îmblînzește, le domolește, le deschide spre ceilalți. Cred că muzica e cel mai propice teren pe care oamenii se pot apropia. Toată lumea cîntă, toată lumea iubește muzica, se simte legată de ea. Muzica aduce cu sine și cunoașterea și respectul unora față de alții. Cred că așa gîndește orice om.

— Să vorbim puțin și despre școală, cămin...

— Deocîndată merge foarte bine, dar trebuie să-ți spun că nu mi-a fost deloc ușor la început. Dorința mea nu e doar aceea de a trece examenele, ci aceea de a cunoaște cît mai mult, viitoarea mea profesie o cere din plin. Mă simt bine alături de colegii mei. Ca și la Craiova, am găsit aceeași înțelegere și căldură sufletească de care am mare nevoie.

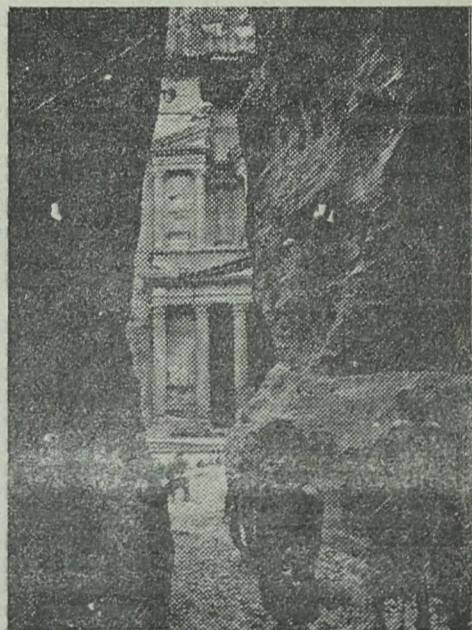
ABDUL FATTAH YAGHMOUR ■

Iordania - două milenii de istorie

L-am întîmpinat pe Majed Madadha, student în anul IV al Facultății de Construcții, cu intenția mărturisită de a-l solicita să ne spună cîteva cuvinte despre obiceiurile și tradițiile poporului iordanian. Era, de fapt, o prelungire a unui dialog inițiat cu ocazia Zilelor Institutului de Medicină cînd, în cadrul spectacolului festiv, colegii iordanieni au prezentat un program artistic. Au adus bucuriei noastre drept ofrandă o rază de lumină și căldură din spiritul pămîntului arab, cu muzică și dans, cu bună dispoziție și armonie.

Asadar, are cuvîntul Majed Madadha: „Cu ce se mîndrește Iordania? Cu o istorie milenară, cu obiceiuri și tradiții bogate, cu un pămînt care dă roade pe măsura hărniciei lucrătorilor lui, cu oameni prietenoși și iubitori de dreptate și pace. Tradițiile și obiceiurile, prețioase moșteniri ale trecutului, diferă de la o regiune la alta și sînt legate de anumite date festive (nunți, botezuri) de muncile pămîntului, de anotîmp, etc.

Astfel, în nordul țării, cu prilejul nunților, tinerii dansează Al Dabka. Zece — douăsprezece persoane, alături toți nuntașii, se string într-un cerc și, în acompaniamentul fluierului și cimpoiului, dansează, cîntă și aplaudă, dînd culoare veseliei și bucuriei lor. În unele locuri, unde obiceiurile s-au păstrat intacte, ti-

nerii invîrt o sabie deasupra capului, în ritmul pocniturilor de bici.

O variantă regională a acestui dans este Al Jofia, la fel de antrenant, cu același timbru al bune dispoziții la care muzica este intonată și de dansatori și punctată cu aplauze. Ocazional, la sîrbătorile cîmpenești, după apusul soarelui, se cîntă Al Samer — o melodie populară, neacompaniată instrumental, ci fredonată de persoanele strînse în jurul focului. Intre lumina focului cîmpenesc și întunericul nopții ia naștere un contrast clar — obscur de o rară frumusețe.

Pornit de pe corzile lăutei, Al Hegenh-ul, cîntec din obiceiurile pămîntului, însotește pretutindeni țărănul în muncile agricole, dîndu-i încredere în propriile sale forte și în lumina soarelui zilei de mîine.

Toate tradițiile și obiceiurile unui popor sînt expresia concentrată a istoriei sale. Pentru noi, istoria înseamnă stăpînirea romanilor și civilizația napatană, amfiteatrul săpat în stîncă de la Jarash și biserica din Madaba cu prima hartă mozaicată din lume, cetatea romană de la Karak, umbra lui Salahedin, dar și personalitatea Ammanului de astăzi.

Iordania respiră două milenii de istorie, iar aerul miroase a libertate și progresitate.”

A consemnat GABRIEL BAIULESCU ■

LINIȘTE ȘI CĂDERE

Ivan Ivanovici Șişkin

„Frumusețea, spune undeva Emile Maile, este pretutindeni dar ea nu se dezvăluie decât iubirii”. Prin urmare Frumusețea, pentru a se revela, se folosește de principiul empedoclean al iubirii, Philia (sau Philotés, Iubirea), dar nu ca o posibilitate, ci ca de posibilitatea însăși.

Nu-ncupe îndoiială că acest lucru a fost pe deplin cunoscut de Șişkin. Ivan Ivanovici Șişkin (1831-1898), unul dintre pictorii așa-numitei grupări peredviņniki a picturii realiste ruse¹⁾ din veacul al XIX-lea și unul dintre marii peisagiști ai picturii europene.

Căci altfel cum ni l-am putea imagina pe artist în fața șevaletului său, în fața pinzei albe — „vid tablou la adăpostul neprihănității sale” (Mallarmé), dacă nu ca pe posesorul unui spațiu lăuntric în care iubirea și respiră muzica arpiilor sale de ibis? Discursul plastic al artistului respiră tocmai prin acest spațiu privilegiat, natura pe care o ia drept punct de plecare, ca Unic Punct, metamorfozându-se în funcție de acesta, ordonându-se și supunându-se într-o lumină domoală și o liniște aproape desăvârșită.

La o primă trecere în revistă a tablourilor sale se remarcă fără dificultate o armonie specifică, soarele de pildă neapărând în cadru decât prin efectul ființării sale, prin Lumina modelată în deplină consonanță cu starea generală a peisajului. (Să ne gândim, doar pentru plăcerea contrastului, la acel soare care preschimba într-un maelstrom întreg cerul — la Van Gogh!). Se desfășoară în pinzele artistului un spectacol magnific al verdelui, al vegetalului, cadrul cel mai pertinent acestuia constituindu-l pădurea și mișcarea ei perpetuă, rareori însă și perceptibilă.

Fidelitatea față de privilegiata aleasă pare o altă dominantă a artistului. Astfel, Șişkin se apropie de personajul proustian Elstir, acel ce se leapădă, prin efort, de ceea ce știe pentru a picta ceea ce vede. Așadar — renunțare în prezența realității, la noțiunile abstracte.

Chiar Poezia face parte din imperiul realului, ea este prezentă pe pânză în aceeași măsură ca în Natura însăși. Revelatoare sînt tablourile: Dubovaia roșta — Cringul de stejari, Lesniie dali — Pădure îndepărtată, Dojdi v dubovom lesu — Ploie în pădurea de stejari, V lesu grafini Mordvinovoi etc.

Imanență a lucrurilor, Poezia declanșează un limbaj plastic de aleasă prețiozitate, rod al acțiunii sale asupra obiectelor din care emană. Ea, Poezia, face mai lină căderea însăși, o transferă chiar sub zodia necesarului. Astfel, tăietorii de lemne (Rubka lesa) devin parte integrantă a echilibrului universului natural, condiția lor malefică pentru vegetal (pentru viața acestuia) nemaifiind sesizabilă.

Am amintit despre cădere. Ei bine, dincolo de senzația de continuu paradisiac care emană din peisajele lui Șişkin, dincolo de orizontul cromatic de o irecuzabilă armonie, există un ce, ceva care sugerează, ceva care face simțită aripa morții. Și nu o moarte exclusiv a vieții vegetale.

Iată, spre pildă, V lesu grafini Mordvinovoi. Aici verticalitatea trunchiurilor de brazi (simplificînd, tabloul își află fundamentul ontic în paralelismul liniilor) servește drept simbol unei forțe nesfîrșite a vieții. Dar... să privim cu mai multă atenție personajul uman, singur, care se află în acest spațiu. Prima trimitere, primul semn al căderii, al morții nu se lasă așteptat: îl considerăm pe acesta ca fiind vetustatea personajului-eremit (barbă albă, lungă, veșminte menite parcă să apere, să ascundă mai ales, precaritatea ființei umane). Vine apoi — și aici credem că se regăsește cel mai bine tulburătorul ecou al neființei — linia bastonului în care se sprijină

bătrînul, unica linie care rupe ritmul celorlalte căci intră în contradicție cu ele prin poziția ei oblică. (Deci și punctul de sus se răsfrînge către pămînt). Ea sprijină ființa umană însă ne spune totodată: încă! Opoziția nu este, totuși, tranșantă, ci ni se revelă ca detaliu necesar armoniei.

Trecerile prin urmare, existența conjugată a spațiului — cuvînt și a spațiului-tăcere se întîmplă la Șişkin doar prin sugerare, prin confirmarea atenuată a sensurilor ambivalente care vecuesc la orizont. Atît ale spațiului, dar mai ales ale duratei.

Există apoi o liniște de excepție care emană din exuberanța pinzelor artistului. Căci în tablourile sale nu vom găsi dinamismul, vîietul din tablourile unuia Aivazovski să zicem, pentru a rămîne în spațiul picturii ruse. La Șişkin pădurile tac, putem întui cel mult o boare leneșă care le mai animă, dar ea însăși, boarea, pare un semn al tăcerii, o veste și o dovadă a acesteia. Pentru că tăcerea nu există decît în măsura în care există tumultul imenselor burguri.

În spațiul tabloului pare într-adevăr că se aude răsăritul sau apusul soarelui, prelingerea pe crengi sau tufișuri a luminii.

POMPILIU CRACIUNESCU

¹⁾ Pictura realistă rusă a veacului al XIX-lea ființează în două orientări distincte: pe de o parte aceea a realismului critic, iar pe de alta aceea a grupării peredviņniki (a pictorilor „ambulanti”). Din prima orientare fac parte artiștii precum Andrei Ivanov, Vasili Perov, Paveli Andreievici Fedotov etc., iar din cea de-a doua (către care Tretiakov însuși se îndreaptă acordîndu-i sprijinul său) se înscriu Ivan Kramskoi (ideolog și conducător), Ilia Repin, Vasili Surikov, Vasili Vereseaghin, Ivan Aivazovski, Nicolai Ghe și, nu în ultimul rînd, Ivan Ivanovici Șişkin.

Homo universalis

Cine sîntem și de unde venim? Unde mergem și cum vor arăta locurile pe care le vom popula?

Iată cîteva din întrebările la care-și propun tinerii și talentații graficieni studenți care expun în cadrul „Atelierului de arte vizuale science-fiction” (Clubul Facultății de Construcții).

Așa cum se remarcă la vernisajul expoziției, lucrările prezente pe simeze reprezintă chintesența unor idei de ancorate în realitate. Bazîndu-se pe cele mai variate mijloace de exprimare vizuală, expoziții reușesc să creeze un univers posibil. Mergînd de la acuarelă pînă la fotografie, ca mijloace de expresie, autorii dau dovadă de multă ingeniozitate și îndrăzneală în a sparge aparențele firescului, ale normalului. Ei nu caută rezolvări, ci oferă doar puncte de plecare, lăsînd la latitudinea privitorului continuările și rezolvările.

Tudorel Ilie ne invită să luăm loc și să contemplăm lumea, cu toate splendo-

urile și semnele ei de întrebare, fără să căutăm să dăm răspunsuri, să o contemplăm pur și simplu spunîndu-ne: „Priviți minunea!” În timp ce Győrfi György, în ciclul „Orașul”, ne aruncă într-o lume trepidantă, riguroasă, dominată de rectangularitate și culoare, de mișcare mecanică și forță.

Privind lucrările expuse, citeva idei, citeva teme de meditație se desprind, invitîndu-ne parcă să pășim într-o altă lume. Astfel, ciclul „Zboruri” ne conduce cu gîndul la omul — cuceritor al cosmosului, la omul care străbate întinderile nesfîrșite ale spațiului, spre întîlnirea cu eventualii sementi întru rațiune.

„Ideea centrală este însă aceea a unei umanități înfrățite, care-și dă mîna sfîdînd barierele artificiale care o separă”, subliniază autorul ciclului, Tudorel Ilie. „Mesagerul Pămîntului” domină ciclul sintetizînd în el forța și speranța, optimismul față de viitor, dorința de pace și prietenie.

Dan Bureștia ne propune o vizită pe planeta Sirius, încercînd să ne familiarizeze cu apusurile stelei duble care luminează acele meleaguri îndepărtate, încercînd să străbată cu imaginația și talentul său secolele care ne despart de clipa cînd primii pămînteni vor privi fas-

cinatele peisaje. Schimbînd mijloacele de exprimare, preferînd pelicula fotografică panoului, Bureștia ne prezintă fascinația luptei cu gravitația, cu cea terestră și cu cea din noi, pentru a înțelege că sîntem părți integrante ale unui univers pe care-l creăm și care ne-a creat.

Silviu Genescu, bazîndu-se pe trucajul fotografic, ne frapează prin cinismul și cruzimea instrîinării noastre de semenii noștri. Lucrări ca „Regele Lear” sau „Good bye Kelly” nu fac decît să ne poarte cu gîndul la noi, cei de azi, la noi, cei de mîine, stînd în fața ecranului de televizor, tastînd pe clapele calculatorului, trăgînd însăși cîte un fum de țigară și lăsîndu-ne învîluși de el, uitînd de ceilalți, de problemele, grijele și bucuriile lor, înstrîinîndu-ne, devenind fără să ne dăm seama prizonieri într-un pahar și ființă, la rîndul nostru, în mîini pahare cu alți și alți prizonieri.

Győrfi György — în ciclul „Năluca” — își propune să reconstituie traseul străbătut de umanitate, să vizualizeze șiru-

BOGDAN POPESCU

(Continuare în pag. 15)

Paznicul de la depozitul de nisip

Numim, prin Pazănicul de la depozitul de nisip*) de D.R. Popescu o piesă despre timp. Coordonată definitorie, temelnic (dar nu ostentativ) susținută filozofic și estetic, timpul este aici categoria existențială ce disociază, în adîncuri, umanul de universal, finitul de infinit, trăirea reală de existența pură. Lui i se subsumează, convergent, semnificațiile pușe în evidență de spectacol.

La o privire de ansamblu, piesa e alcătuită din trei structuri temporale aflate în conexiune ireversibilă. Cea dintîi, sferică, Timp în afara Vremii, întors în sine, originar, în corelație esențială, mitică, cu apa nesfîrșită, neclintită, spațiu matricial. Împreună alcătuiind (timp și spațiu nediferențiat) unitatea primordială. Într-o stare adamică, preluciferică, Hariton există (se află) aici, suficient sîsiei (Unul), în perfect echilibru cu elementele originare, lipsit de adîncime interioară, aproape mineral. Odată ce — din această structură — unica șansă deschisă modificării (trăirii) e omul (pre-omul) iar acesta riscă să rămînă veșnic imobil, dinafară se infiltrază un al patrulea element, de data aceasta distinct, intens trăitor, menit a rupe simetria entelehică. Dora.

În ființă astfel a doua structură, cea dezechilibrată, tranzitorie între primordial și uman, între veșnic și efemer. Dora stabilește o dublă opoziție — una în plan real (femeie-bărbat), alta în plan categorial (temporal), anume cotidian — etern. Odată cu ZIARUL adus de ea, viața de zi cu zi, tumultul realului imediat (i-mediat) pătrund într-o lume închisă, „moartă”, trecîndu-l pe Hariton de pe traiectoria esențială, in-umană, a „devenirii întru devenire” pe aceea parțială, imperfectă, dar răvășitoare, a „devenirii întru ființă”. Dora rămîne, apropiată simbolului biblic, femeia-cădere, femeia-dragoste, femeia-moarte.

Se formează, inevitabil, structura temporală ultimă, cea a umanului, sau mai degrabă a însetării de uman, căci, asemeni eroului din Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte, Hariton, odată ajuns la depozitul de nisip (nisipul — materie inesențială, dar a scurgerii în clesidra) intră în moarte. Integrarea lui în categoria umanului are loc, așadar, într-un mod paradoxal, prin moarte — dar nu o moarte sinonimă existenței Unului primordial, ci una umană, mioritică, firească în paradigma ființării omului în univers. Al treilea personaj, corespunzînd întregirii celei de-a treia structuri temporale) Anastasie, ne pare (contrar opiniei exprimate în caietul-program al spectacolului) a fi existent doar în plan terestru — un Cătălin hieratizat, dacă e să ne raportăm (limitat și cu prudentă) tripticului eminescian, o continuare (bineînțeleasă, efemeră) a vieții, o re-facere a cuplului (în final, lăsîndu-l pe Hariton singur cu moartea — împlinit în moarte — Anastasie și Dora se retrag în camera cealaltă, în viața anonimă, în mișunarea cotidiană).

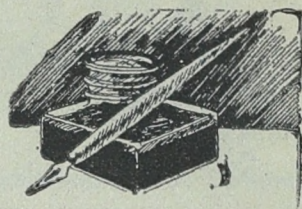
În pofida titlului, accentul piesei nu cade (așa cum s-ar crede) pe simbolistica (în fond, redusă) a paznicului (Anastasie), ci pe experiența emblematică a personajului central — Hariton.

Trebuie, remarcate, în final, și alte elemente pe care se sprijină realizarea (totală) a spectacolului: scenografia — redusă, esențializată, afirmîndu-și rolul de „sistem de semnalizare” prin obiect-

RADU CIOBOTEA

(Continuare în pag. 15)

*) Piesă realizată și reprezentată recent în cadrul Studioului de teatru Thalia în limba română al Casei de cultură a studenților.

Are douăzeci și șapte ani și se trezește în fiecare dimineață cu picioarele amorțite. Noaptea îl dor îngrozitor, dar nu scoate o vorbă. Scrișnește din dinți și atît. Stă cu chirie de cîțiva ani. Nu-l cunoaște personal pe proprietar. Cineva vine regulat la începutul fiecărei luni să încaseze chiria și întreținerea camerei. Îi rămîne puțin din salariu, dar îi ajunge, slavă domnului, taman cît să-și poată duce crucea.

Azi e duminică, sau mai bine zis, a fost. A citit toate ziarele și s-a plictisit. Numai reguli și legi. Deși nu le pricepe sensul, le citește. Simte un soi de plăcere idioată.

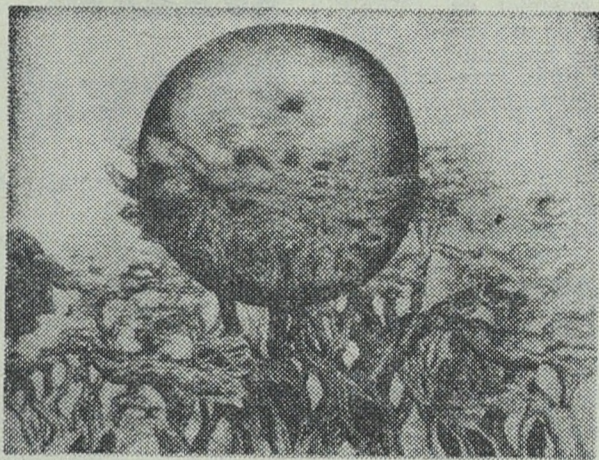
Se ridică din pat și injură scurt. I se făcuse foame. În fiecare zi i se face foame. Trebuie să mîncîci, altfel o mierlești. Dar azi nimeni nu moare de foame. Nimeni. Își trase pantalonii și fără să-și dea seama intră într-un joc halucinant, cu literele de pe pagina ziarului așternut pe pardoseală... „1 septembrie 1939, orele patru și patruzeci de minute, armata germană a invadat Polonia. Führerul jubilează...” Îl împinse speriat cu piciorul și se grăbi să iasă din camera aceea grețoasă și umedă.

Afară se lăsase ceața, iar străzile erau liniștite. Se auzea numai zgomotul pașilor lui; rari și apăsați. Merse un timp, însă nu găsi ceea ce căuta. Parcă se învîrtea în loc. Ceața era de vină, ceața umedă și groasă. Nu întîlni nici un om. Nimeni nu se plimbă pe timpul ăsta. Se cutremură la gîndul că-va rătăci toată noaptea pe străzile pustii și iuți pasul. Deodată o lumină puternică îi apărură în față. Se opri și își puse mîinile la ochi. În clipa următoare o mașină îl izbi puternic de un stîlp și din cabină se auzi o injură. Cînd se dezmetici era din nou în labirintul întunecos al nopții. Din cînd în cînd se auzea picurînd cîte un strop de apă de la o pompă din apropiere. Se întoarse cu fața în partea de unde bănuia că-l lovea mașina și îl izbi un miros de canal. Se ridică. Simți o durere aprinsă în coaste. După cîțiva pași desluși în partea opusă a străzii ceva care semăna a circiumă și se îndreptă într-acolo. Înăuntru scîncete, risete, cuvinte grosolane. Comandă fasole bătută, un cîrnat ieftin și o bere. Își pregăti bacșiful, deși știa că berea suferea în prealabil un ritual de botezare în numele unei reguli nescrise a șperțului. Vis-à-vis, cîțiva copii se holbau la el și rideau. „Ce caută copiii aici? Cine i-a adus?” Parcă auzindu-l cuvintele, unul dintre ei îl scupă pe obraz. De la masa vecină, cîțiva vlăjgani, descompuși de băutură, rideau împreună cu două pipițe și-l arătau cu degetul.

I se servi mîncarea. Datorită bacșifului prea mic, berea îi fu aruncată direct de pe tejghea, stropindu-l pe față cu spumă. Incepu să mîncînce încet. Din cînd în cînd cîțiva invalizi se uitau la el cu lăcomie.

— Nu-l lua în seamă, auzi un glas lîngă el. De altfel nici nu sînt băieți rai.

După un timp îl întrebă:

Grafica de GHEORGHE VĂLEANU

Ionel Bușe

CEAȚA

— Ești nou pe aici, așa-i? Cum te cheamă?
— Manu, îi zise el și se întoarse să-l privească pe cel care îl iscodea.
— Manu? Ce nume!... Ce înseamnă? îl întrebă din nou bărbatul cu fața buhăită de lîngă el.
— Nu înseamnă nimic. Manu și atît.
— Trișezi, îl apostrofă buhăitul rîzînd. Te-am ginit eu, dar îmi placî. Ia, spune-mi, Manu înseamnă Om, sau Omul?
— Nu știu. Înseamnă pur și simplu Manu... Cîțiva bulgări de pîine i se opriră în farfurie. Vru să se ridice, dar buhăitul îl opri:
— Lasă-i, sînt copii.
— Ai cui sînt? Ce caută aici? îl întrebă el. Buhăitul începu să ridă.
— Ai cui sînt? Dracu știe!... Crește aia... cum îi zice? Că nu-mi vine în minte...

— Natalitatea.
— Așa, așa... Crește... aprobă el rîzînd.
Între timp un invalid se apropie de masa lor și-i rînji în față lui Manu, făcîndu-i semn cu ochiul. Manu îl împinse nervos într-o parte.
— Lovești un om bolnav? țipă invalidul. Săriți, fraților, mă omoară, săriți!...
Rămase uimit. Nu se aștepta la așa ceva.
— Cred că ar trebui să pleci, îi zise buhăitul.
— Cum să plec? De ce?
— Pleacă, e mai bine! Asta-i regula.
În cîteva clipe fu înconjurat de invalizi și de vlăjgani de la masa vecină, care îi suflau fumul de țigară în față.
— De ce dai într-un invalid, îl apostrofă unul dintre ei nu ești sănătos?
Manu încercă să se ridice.
— Loviți-l, loviți-l, se auziră mai multe voci, loviți-l!... Cîțiva se năpustiră asupra lui.
— Lepădătură, lovești un om infirm? ... Afară, bețivanule! Afară!... Chemați poliția, poliția! Îl loviri cu cîrjele. În spate simți din nou durerea. Îl lovea acum și buhăitul. În învălmășeală observă că și el era invalid.
Îl scoaseră afară, cînd, sosi mașina poliției. După ce dădu ordin să-l ridice, sergentul major întrebă femeia de la bar ce s-a întîmplat.
— Un bețiv, o lepădătură, a venit să facă scandal și să lovească un biet infirm.
— Bine, dă-mi o bere, îi ceru sergentul major, dar ai grijă să nu fie botezată!
— Doamne ferește, colonel, pe asta de unde ați mai scos-o? La noi găsiți bere curată ca la erima
— Lasă trîncăneala, că știn noi, rise sergentul major, dă-i zor că mă grăbesc!
Bău repede și plecă.
Pe drum unul dintre oamenii ordinii îl lovea regulat pe scandalagiul și bețivul care se numea Manu și care n-avea niciun act de identitate la el. Ceva îl înțepa mereu în spate, dar nu știa ce, poate s-ar fi liniștit. Într-un tîrziu auzi schimburi de cuvinte:

— Am adus unul, șefule!
— Du-l jos, îi ordonă șeful.
— Nțeles, să trăiți, jos îl duci!
Nu știe ce s-a întîmplat după aceea. Nu se luminase încă de ziuă și abia se mai ținea pe picioare. Fu chemat la un scurt interogatoriu.
— De ce n-ai acte? îl întrebă șeful.
Nu-i răspunse, îl dureau dinții.
— Cum te cheamă, răspunde?
— Manu.
— Manu?!... Cine ești tu, de porți un singur nume? Îți bați joc de mine? De ce nu respecti ordinea și legea și vagabondezi?...
Manu nu-i răspunse, nici nu știa ce. Îl vedea greu, ca prin ceață. Parcă cineva îl lovea pe la spate. Îl lovea neîncetat și el nu știa de cine și cum să se apere.

Veronica Dana Filip

brațul

brațul oșteanului
a ridicat flamura
iar prin talpă
i-a răsărit grîul
brațul oșteanului
nu s-a mișcat

este vorba despre
nopțile albe ale istoriei

arheologică

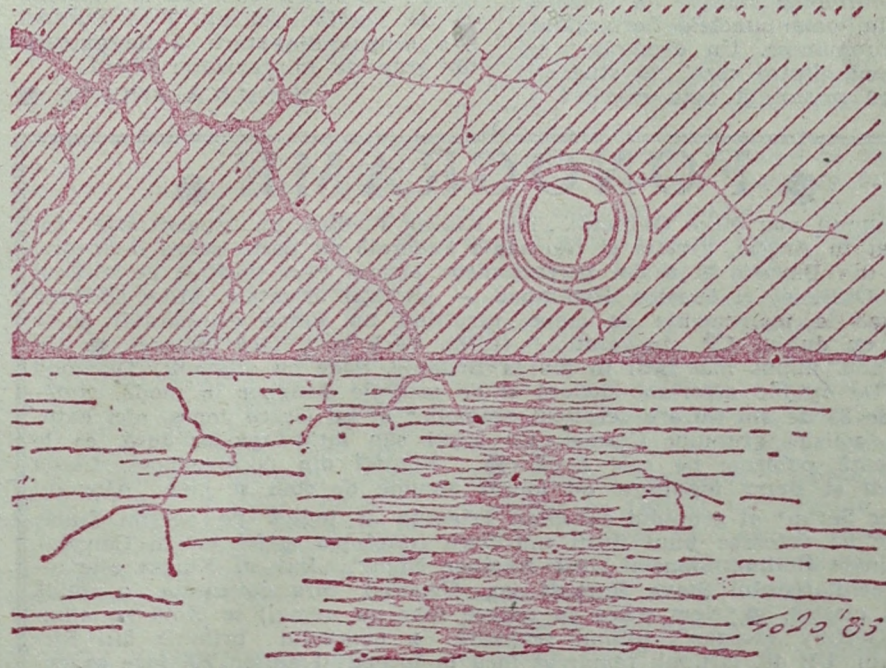
stă o armată de ceramică
sub o salcie cu ramuri tăiate
caii de lemn pase rădăcinile ierburii
și miros tot mai mult a cetate

sub cerul de bazalt
lumina palidă-alunecă
peste pinza frunzelor crude
peste calea necălcată a păsărilor

plouă la nesfîrșit
și corpul meu
prin care se vede
alergînd singele
suferă de gigantism
frate copacule
nu știi unde pot găsi
o reparație de umbrele și vise?

caleidoscop

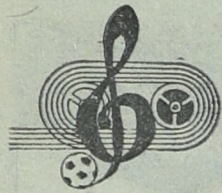
culorile prind viață
printre ploii
dulce arzînd irisul
cînd soarele vertical
bate curcubeu pe străzi
dar nu te bucura
mai mult decît se cade
copiii vin
sparg cercuri să le prindă
sufletul tău singurînd
cu pași de lup
se retrage în oglindă

stavroghin

chipul tău luminează în noapte
carnea fluviului (pescar de suflete)
pod înalt al sinucigașilor
principe tînr și trist
vino acasă
te-așteaptă o pasăre
răstîgînită în fața ferestrei

principe cu pantofi de pinză
albastră
uitat lîngă copacii grei de ploate
au murit toți negustorii de somn
și noaptea tîrzie se-ndoaie
peste coline-a-înflorit iarba
și drumu-i deschis
vino, te-așteaptă o pasăre
principe tînr și trist

SIBIU:

O EDIȚIE ÎN ALB-NEGRU (I)

„Sint sigur că ceea ce faceți corespunde necesităților timpului și sensibilității dumneavoastră. Prin acest festival vă racordați la un circuit internațional al sentimentelor jazzistice.”

O ediție, a XV-a, „jubiliară”, careia organizatorii (Comitetul județean Sibiu al U.T.C., Casa de cultură a tineretului și Radioteleviziunea Română) s-au străduit — și, pe alocuri, chiar au reușit — să-i dea strălucire și fast. Având în persoana lui Marcel Apostolache un omniprezent director de festival (funcție nou creată, după modelul marilor festivaluri ale lumii), în cea a lui Nicolae Ionescu un respectat coordonator muzical și în Florian Lungu un prezentator spiritual și pe deasupra „tobă de ... jazz”, ediția 1985 trebuie considerată sub raport organizatoric cea mai bună. Și totuși ... Ea a stat sub semnul contrastelor.

Au avut loc, totuși, expoziția artistului-fotograf Fred Nuss (membru A.F.I.A.P.), o minunată istorie în imagini — tot alb-negru — a festivalului sibian, de la origini și pînă la ediția anterioară, și una de afișe avînd ca subiect portretele unor cunoscuți maestri ai jazzului. Afișul ediției 1985, semnat de Ștefan Orth, și scenografia au purtat însemnele inspirației și bucuriei-gust.

Echilibrul „cromatic” a fost restabilit însă de public, prin atmosfera de jazz instalată încă din prima zi, în pofida programării (încă) imperfecte, prin afliuența masivă a tinerilor veniți din toate punctele fierbinți ale jazzului românesc. Un exemplu: cei 114 clujeni, dintre care 90 studenți Merită cu prisosință nota maximă a-

cest public tînăr deloc șters, pe care nu l-au intimidat nici prețurile „ne-studentești” ale biletelor de intrare, public formidabil de pretențios, capabil să „ardă” și să aplaude ... 15 minute pe cei mai buni, spre exasperarea organizatorilor grăbiți și veșnic în criză de timp. Publicul acesta, copilul dulce al muzicii secolului XX și al secolului însuși ... Vom reveni.

TIMIȘOARA:

TRIUMFUL EXPRESIEI LIBERE

Două evenimente au dezmoșit pe iubitorii genului din Timișoara în săptămîna imediat următoare festivalului de la Sibiu. La Filarmonica „Banatul” a concertat pianistul sovietic Leonid Cijik, prezent și pe scena sibiană. Formația conservatoristă i-a permis acestuia să impace atît pe „abonații” filarmonicii, în genere nepregătiți să recepteze acest intermezzo jazzistic, cît și pe cei care nu calcă pe la „Capitol” decît cu astfel de (rare) prilejuri. Improvizațiile lui Cijik, mobile și bazate pe o tehnică impecabilă, fie că

Evan Parker: „Poți fie să accepți un stil deja constituit și să crezi în interiorul lui, fie să încerci să-l schimbi. Eu am ales a doua cale. ...”

recreau o temă de Gershwin, Ellington sau Bill Evans, au sfîrșit prin a cuceri, cel puțin formal, ambele tabere. Casa de cultură a studenților, prin clubul său de jazz, a oferit în două seri o replică mai apropiată de spiritul jazzului, prin manifestarea plenară a relației creator-executant-public. Trio Evan Parker, într-o formulă sugeneris, se înscrie într-un particular și deja identificabil spațiu al stilului „free”. Formația, condusă la Timișoara de saxofonistul nr. 3 al Europei, și-a propus din start să fie exclusiv un grup de improvizație liberă.

VASILICĂ ANCUȚA

pink floyd (XI)

ZIDUL

Roger (stînga) și David într-unul din concertele cu „The Wall”

I don't need no arms around me I don't need no drugs to calm me I have seen the writing on the wall Don't think I'll need anything at all All in all it was all just bricks in the wall

ROGER WATERS

Albumul a fost înregistrat în numai opt luni la „Super Bear Studio” în Franța. Dar Waters a lucrat la texte și aranjamente mai bine de doi ani. „The Wall” este cea mai agresivă operă din cariera de pînă atunci a grupului. Mai agresivă chiar decît „Animals”. Obsesia copilăriei murdărite, coșmarul războiului, sistemul de educație persuasiv, violența, sexualitatea agresivă se topesc în creuzetul lui Waters. Rezultatul: texte de o virulență uneori înspăimîntătoare. Muzica, scrisă aproape în totalitate de același Waters, curge parcă neîntrerupt. Produsul e întîmpinat de unii critici cu rezerve. Succesul de casă însă e imens. „Zidul” e un triumf. Pînă în 1981, la un an și jumătate de la lansare, se vînduseră trei milioane de exemplare. Waters, ca răspuns la zvonurile că Pink Floyd se destramă, spune: „Pink Floyd va mai exista încă 10 ani de-acum încolo!”. Pentru toată lumea devine evident că Pink Floyd e din ce în ce mai mult Roger Waters.

Grupul nu se oprește însă aici. Pink Floyd plînuia mai de mult un mare proiect de genul spectacolului total. Un „show” fabulos și un film regizat de Alan Parker întregesc viziunea lui Waters. Mizanscena e colosală și, ca de obicei, totul funcționează perfect. De o parte și de cealaltă a scenei se găsește de la început cite o parte a zidului, constituit din bucăți paralelipipedice de carton, zid care în final va avea o lungime de 40 de metri și o înălțime de 12 metri. Un fulger. Pink Floyd sînt pe scenă și încep cu „In The Flesh?”. Dar nu sînt adevărații Pink Floyd, ci cei patru muzicieni invitați, Andy Bown, Snowy White, Willie Wilson și Peter Woods, machiați perfect în sosiile realilor protagoniști. „Am făcut asta ca să nedumerim publicul. În plus, găsăm caraghios cultul pentru staruri”. (D. Gilmour). Din fundul sălii țîșnește spre scenă un avion care explodează într-o minge de foc. Apoi, puțin mai tîrziu, se aprind luminile pe o a doua scenă. Roger Waters (tot timpul cu căști), David Gilmour, Nick Mason și Rick Wright pornesc. ... Dacă te duci să patinezi Pe gheața subțire a vieții moderne Tîrind după tine tăcutul reproș Al milioanei de ochi înlăcrimați Nu fi surprins cînd o crăpătură în gheață Apare sub piciorul tău Aluneci coplesit și înnebunit Cu frica crescînd în urma ta În timp ce te-agați de gheața subțire.

(The Thin Ice)

La „Another Brick In The Wall” o marionetă uriașă, vînturînd un baston, pășește pe scenă, în timp ce spîrtura din zid e închisă treptat, cărămidă cu cărămidă. Este povestea unui copil neajutorat care nu are puterea de a sparge zidul lumii înconjurătoare. Apare și mama-marionetă care își îmbrățișează puilul cu brațe monstruoase.

„Mama va face toate / Coșmarurile tale să prindă contur / Mama-ți va sădi în suflet toate spaimile ei / Mama te va ține aici, sub aripă / Te va opri să zbori, dar poate te va lăsa să cîmși / Mama te va crește, puilule, draguț și prietenos / Desigur, mama te va ajuta să-ți construiești zidul tău”. (Mother)

La „Young Lust”, din tavan pendulează o obscenă insectă-femelă, care trebuie să-i încredințeze taina dragostei copilului, ajuns acum adolescent. Zidul crește și se închide încet, cărămidă cu cărămidă. Doar în mijloc a mai rămas o spîrtură. În timp ce Pink Floyd cîntă „Goodbye Cruel World” este așezată ultima cărămidă. Zidul e închis, izolația e totală. Pauză.

În partea a doua zidul devine ecran. Grupul cîntă în fața lui. Din podea apare bateria lui Mason. Pe zid se proiectează desene animate care-ți taie răsufirea: flori în orgie sexuală, monștri apărînd din coșmarurile copilului. Deodată, se deschide o ușă în zid. Se poate vedea o cameră: un pat, un fotoliu, o lampă, un televizor aprins. În fotoliu stă Roger Waters și cîntă „Nobody Home”.

Puțin mai tîrziu, un porc uriaș este lansat deasupra capetelor spectatorilor. Cei patru s-au îmbrăcat între timp în haine negre. Waters apare în ținută fascistă. Dictatura și ura de rasă sînt violente atacate. („E unul în lumina reflecțiilor / Care se uită cam strîmb la mine / Ridicați-l și zdrobiți-l de zid / Acela arată a evreu / Și celălalt e negru / Cine a lăsat tîrîturile astea să intre / E unul care fumează ierburi / Și altul cu pistriul / Dacă ar fi după mine / V-aș împușca pe toți.”) (In The Flesh).

Și apoi, sfîrșitul. O armată de ciocane atacă optic zidul. Waters, singur în fața zidului, cîntă „The Trial” (Procesul). La cuvintele „turn down the wall” (dărîmați zidul), uriașul de carton se prăbușește. Omul este liber. ...

Urmează ultima piesă, „Outside The Wall”. Muzicienii apar unul după altul în fața dărîmăturilor. Actorii principali se înclină: Roger Waters, David Gilmour, Richard Wright, Nick Mason — Pink Floyd. Giganticul show a luat sfîrșit. ...

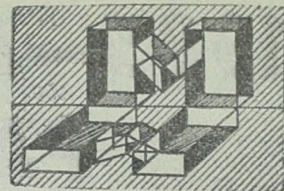
VASILICĂ ANCUȚA

SANDU MOCANU

FONOGRAME

Albumul nou Mike Oldfield: „The Killing Fields”, un „soundtrack” înregistrat în Anglia, Elveția și Germania Federală cu participarea orchestrei operei din Bavaria și a doi percuționiști: Morris Pert (întîlnit pe ultimul album Oldfield) și Preston Hammond — percuții orientale. Mike Oldfield excelează la instrumente cu clape, rezultînd un sound comparabil poate numai cu dublul LP „Incantation” (1978). Fără voci, fără chitare! Un nume nou, impus mai întîi în Marea Britanie, Sade cu albumul „Diamond Life”. De origine nigeriano-engleză și de profesie designer în modă, cîntăreața de 25 de ani nu are „eroticul animalic” al lui Grace Jones, nici naturalitatea solistei grupului Carmel. Cu stilul său latin-funk-jaz însă, ea le concurează puternic pe cele două. ● Noutăți din pop-business: Linda Ronstadt și Barry Manilow au lansat albume de soul și jazz. Albumul „Tunder Seven” al grupului canadian Triumph îi indică pe aceștia foarte aproape de valoarea unui Rush sau Saga (rămînem astfel tot în Canada). Disc single Rolling Stones: „Just Another Night”, „Bay of Kings” este albumul chitaristului Steve Hackett (ex. Genesis), care dovedește o solidă cultură clasică. ● New wave cu reggae (dar nu numai) se cîntă pe albumul „Geffery Morgan”, ultima realizare a nonetului britanic din Birmingham, UB 40. Grupul, remarcat încă la începutul anilor '80, face concurență serioasă concitadinilor Duran Duran. ● Peste ocean, mare succes pe single, „Pride (In The Name of Love)”, al grupului U 2. (LP „The Unforgettable Fire”). „Welcome To The Pleasure Dome” este ultima realizare a grupului din Liverpool, Frankie goes to Hollywood. Tot din nou val sînt și citeva din trupele aflate foarte sus în topurile ultimilor săptămîni: Bronski Beat, ABC, Scritti Politti, Hypnotise”, Depeche Mode — „Rumours”. ● Apropos de Scritti Politti: formație exponent al stilului Hip-Hop-Boogie, e influențată puternic de muzica soul și prezintă texte de factură filozofică. Leaderul formației, Green Gartside, declară că Scritti Politti face o muzică simplă, dar care este greu de înțeles(!?)

VICTOR ANDRIEȘ

MODUR

Scriu aceste rânduri când nu mai există nici o îndoială asupra irevocabilității piecării ale unei ierni lungi și geroase.

Intenția este de a contura câte ceva din tendințele și noutățile acestei primăveri, în domeniul vestimentației. Poate greșit am folosit termenul de noutăți, deoarece, practic, linia modei lui '84 se păstrează în continuare, creatorii de modă persistând încă în risipa de material prin croiturile ample, largi, pliuri și volănașe.

Nota de originalitate este adusă poate de renunțarea la paleta de culori vii, foarte contrastante, în favoarea celei pastelate, fin armonizate, a jocului de dungi subțiri și a accesoriilor de dantelă.

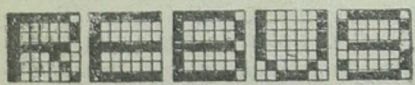
Materialele utilizate sînt foarte diverse, se la stoffele fine pînă la impermeabilul cauciucat, folosit de obicei la realizarea cotelor, această achiziție fiind, de altfel, ultima noutate sau, mai bine zis, ultima extravaganță în domeniu. Au fost create din materialul susmenționat, nu numai mantouri de ploaie, ci și o întreagă gamă de rochii, fuste și pălării.

Să nu exagerăm totuși, mai ales că în acest caz nu se pune numai problema esteticului — atît de discutabil în materie de modă și linie, ci și al utilului.

După cum se anunță, primăvara lui '85 va fi o primăvară a concesiilor vestimentare, între clasic și nou, între obișnuit și extravagant, între cuminte și agresiv.

Vom avea o modă mai frumoasă, mai delicată, mai elegantă decît în alți ani? Răspunsul este afirmativ în măsura în care îi vom înțelege compromisurile fără exagerări și vom fi în stare să ne-o adaptăm. Aș aminti, în acest sens, părerea unuia dintre cei mai mari creatori în domeniu, Scherrer, după care „eleganța este în primul rînd sobră. O femeie inteligentă interpretează întotdeauna moda și folosește o îmbrăcăminte potrivită la momentul potrivit”

MONICA TRAIȘTA

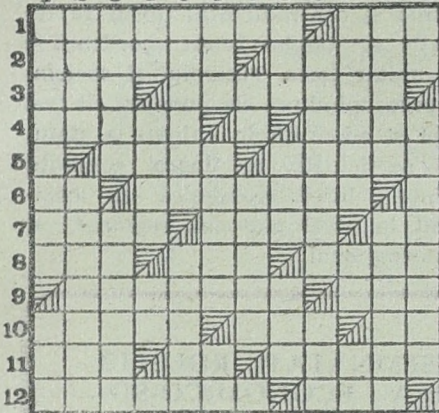

TIMIȘOARA, ORAȘ STUDENȚESC

ORIZONTAL: 1) Institut de învățămînt superior care dă țării cadre sanitare bine pregătite — Unități agricole care sînt îndrumate și de cadrele didactice ale Institutului Agronomic timișorean (abr.) 2) Mediu de înaltă ținută intelectuală — Cele 12 facultăți, ca forme de pregătire superioară 3) Concentrează o sumă de valori — Componentă, alături de sport, a principalelor obiective ale competiției naționale „Dacia” 4) Nu dau în lături — Participanta la debutul partidelor de tineret 5) Personalitate științifică, creatorul școlii timișorene de tehnologii neconvenționale (Aurel) — Vasile Bichea, multiplu campion național, fost component al clubului studențesc timișorean 6) Dintr-o privire! — Specializări în care se pregătesc studenții timișoreni, totalizînd în 1983 un număr de 83 7) Casa de cultură a studenților găzduiește activitatea unor cunoscutе formații și cercuri artistice și literare, dintre care amintim: ansamblurile folclorice „Doina Timișului” și „Mladost”, studioul de teatru „Thalia”, ș.a. — Cu grijă față de om — Ieșită din sală! 8) La ordinea zilei... — În miriște! — Cele din complexul studențesc sînt mărginite de plopi înalți și populate de tinerete 9) Grupată — O repriză de curs (pl.) 10) Gen de comunicare realizate prin intermediul studioului studențesc de radio (sing.) — Jumătatea episodului! — Mai puțin dintr-un hectar! 11) Strada cea mică! — Epocă —

Mijloc de predare 12) Gen artistic îndrăgit de studenți, atît ca regizori cit și ca interpreți — Final de studenție!

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

VERTICAL: 1) Cea mai mare facultate din Centrul universitar Timișoara — Cel de față 2) Orientarea lor profesională spre facultate începe încă din primele clase ale liceului (sing.) — Marile plăceri ale tineretului studios 3) Conducătorul unei facultăți — Secție a Facultății de Mecanică, avînd la bază tradițiile în acest domeniu ale specialiștilor de la I.S.I.M. Timișoara 4) Ivit în față! — Ține la fotografiile ei — Primul la ordine 5) Cele 37 construcții de acest fel găzduiesc aproape 12 mii de studenți — Element de legătură 6) Prima parte a itinerariului! — A scăpa de greutate! — Element de perspectivă 7) Sesiuni! — A da glas 8) Organizația revoluționară a tineretului studios (abr.) — Scoase din garaj — Cel mai mare institut de învățămînt superior timișorean avînd 5 facultăți cu profil tehnic (abr.) 9) Locuri de servit masa, în număr de 7 în C.U. Timișoara — Institutul cu cel mai integrat proces instructiv-educativ, realizat în special prin Stațiunea Didactică și Experimentală (abr.) 10) Gen muzical în care excelează, de cîtiva ani, formația Facultății de Mecanică (fem. pl.) — Stau la bloc! — Primele la birou! 11) Se bucură de trecere! — Cursuri universitare desfășurate în afara procesului productiv, angrenînd peste 3.000 de studenți 12) Pistă! — Cele „gen” „școală” sînt organizate pentru pregătirea practică a tinerilor, avînd însă de realizat și un plan economic.

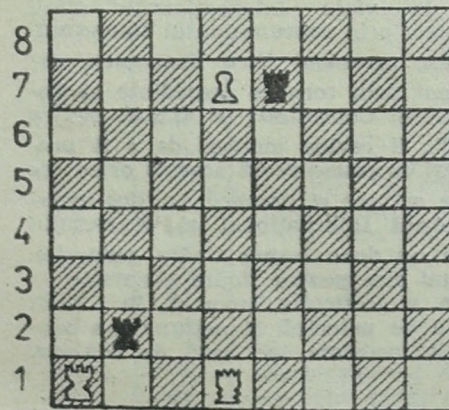
Dicționar: IRI, EPI

GHEORGHE CRÎȘAN

Șahul își are și el savoarea și misterele sale. Spre exemplificare vă propunem o poziție surpriză a regretatului mare maestru internațional, Victor Ciocăltea. Poziția de control: Alb (3 piese): Re 1, Ta 1, d7. Negru (2 piese): Re 7, Tb 2.

Albul la mutare; după trei mutări

A B C D E F G H

are avantaj material suficient pentru a câștiga finalul de partidă.

Încă un amănunt interesant: pentru rezolvarea acestei poziții, aparent imposibilă autorul a devenit posesorul unei damigene cu vin, prețul „înțelegerii”.

Soluția din numărul trecut: 1. Dd6!

TOP 20

1. FOREIGNER — I Want To Know What Love Is. 2. ALPHAVILLE — Forever Young. 3. ALBERT WEST — Where Were You? 4. SCOTCH — Disco Band. 5. JOHN DUNMORE — Bring Your Problems To Me. 6. CHAKA KHAN — I Feel For You. 7. MURRAY HEAD — One Night In Bangkok. 8. TINA TURNER — What's Love Got To Do. 9. KEN LASZLO — Hey, Hey Guy. 10. IVAN — Fotonovela. 11. RAY PARKER jr. — Ghost Busters. 12. ALPHAVILLE — Big In Japan. 13. ERY LOVE — My Heart Drums. 14. FRANK DUVAL — A-laya. 15. LIMAHL — Never Ending Story. 16. MIKO MISSION — How Old Are You? 17. STEVIE WONDER — I Just Call To Say I Love You. 18. SHAKIN' STEVENS — Tear Drops. 19. VI-DEOKIDS — Do The Rap. 20. JULIEN LENNON — To Gate For Good-bye.

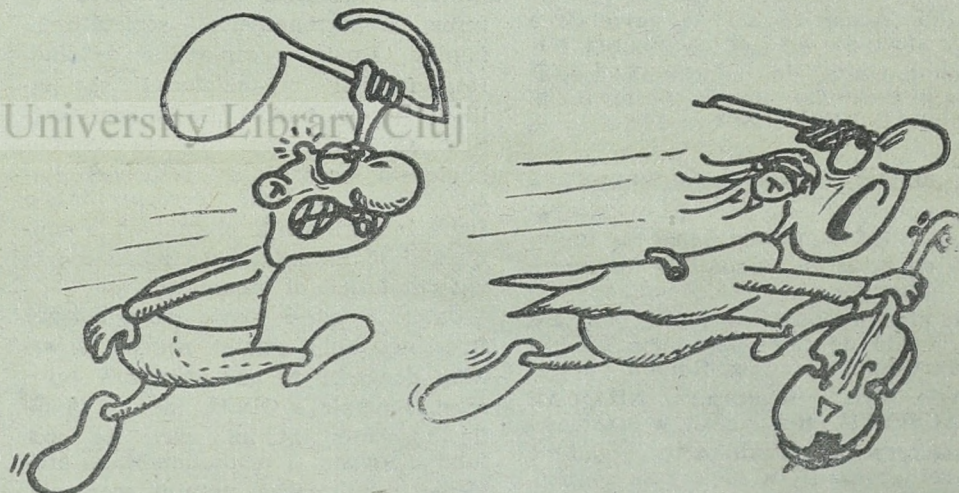
NELU MUNTEANU

Disc-jockey — discoteca „92 K.T.U.”

TOP C

În urma adunărilor generale de dare de seamă și alegeri desfășurate în luna octombrie a anului trecut în căminele și cantinele studențești întreaga activitate

O POSIBILĂ IMAGINE DIN CULISEA... F.A.C.S.-ULUI!

Caricatură de DIETER LUDWIG

PAZNICUL DE LA DEPOZITUL DE NISIP

(Urmare din pag. 12)

te semnificativ (spre exemplu, plasa de deasupra personajelor traducînd stagnarea, neputința transcenderii), muzica (jazzificarea în sensul alterării, surparii stagnării — în devenire, staticului — în dinamic). Nu în ultimul rînd jocul actorilor. În dublu registru, simplificat la maximum (Hariton — Mihai Minea) ușor resemnat — nostalgic, pătruns de DORUL fundamental uman (Anastasiu — Marius Bejan) și, riscant de variat, sprințar-năstrușnic și realist-cinic, alunecător-felin și aspru-legiferant, dar, în mod neașteptat, izbutit în toate variantele (Dorfa — Gondvana Loichița). Toate subsumîndu-se unei concepții regizorale (Sabina Popescu) profund întemeiate la nivel ideatic și bine exprimate la nivel artistic, alcătuiind un spectacol de incontestabilă maturitate scenică.

HOMO UNIVERSALIS

(Urmare din pag. 12)

rele de generații ridicată pe urmele celor precedente pînă cînd pașii lor trecînd în viitor, vor reuși să populeze spațiile nesfîrșite ale abisului sideral.

Florin Birtan pare preocupat de găsirea formelor absolute într-o viziune cosmogonică, ciclul „Pasărea Phoenix” vînd

te din acestea a cunoscut un considerabil salt calitativ. Acesta se reflectă în primul rînd în rezultatele obținute la finalizarea primei etape a întrecerii „Căminul — școală a vieții în colectiv”:

CAMINE, 1) 7C și 14C — 93 puncte; 2) 1 MV, 20C, 19C — 91,5 p.; 3) 2 MV, 12C — 89 p.; 4) 2C, 4C, 13C, 11C — 88,5 p.; 5) 21C — 86,5 p.; 6) 1C, 2 IMT — 84 p.; 7) 8C, 22C, 17C — 83,5 p.; 8) 9C, 16C, 27C — 80 p.; 9) 15C, 1 IMT, 3 IMT — 79 p.; 10) 10C, 18C — 79 p.

CANTINE, 1) 1C, 4C — 47,5 p.; 2) U, MV — 46 p.; 3) IMT, 3 Expres — 45,5 p.

Se remarcă menținerea la aceleași cote înalte a activității desfășurate de comitetul căminului 7C, precum și saltul important obținut de căminul 14C, un cămin problemă în anii precedenți și, care prin preocuparea susținută a membrilor comitetului a ajuns să fie un cămin etalon al complexului studențesc. De asemenea, trebuie remarcată activitatea constant bună ce se desfășoară la căminele 1 MV, 20C, 19C, 2 MV și 12C, precum și regresul înregistrat de căminele 21C, 13C, 9C, 22C.

În urma controalelor efectuate s-a constatat o substanțială preocupare pentru îmbunătățirea propagandei vizuale din cămine (14C, 1C, 2C) și creșterea exigenței față de modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin studenților în ceea ce privește activitatea de autogospodărire.

COMITETUL STUDENȚESC DE COMPLEX

să exprime tocmai materializarea grădii a permanenței mișcării a materiei în Univers în căutarea formelor perfecte, a absolutului. Universul lui Györfi se comprimă și se dilată, caută mereu starea de echilibru.

Și, după ce ochiul și gîndul au obosit în căutarea sensurilor ascunse în lucrările din expoziție, Avramuș T. vine să arunce o notă de inedit prin acuarelele sale, pete de lumină și culoare care ne sugerează lumi cunoscute sau doar imaginare, care fac să ne gîndim la lupta elementelor chimice pentru victoria formelor de viață. (Aici apare parcă o similitudine cu „Visul celei” al lui Tudorel Ilie). Astfel, cercul expoziției se închide, ideile degajate se-nțînesc, refăcînd parcă sferile lui Györfi, cu senzația că se vor desprinde din nou în căutarea perfecțiunii, în căutarea adevărului. Imagini inedite, senzații ciudate și stranii, toate parcă plutesc în atmosfera densă dintre simeze. (Păcat că atmosfera expoziției nu este întregită de un fond muzical adecvat).

Privită în ansamblu, această manifestare a artei de avangardă este o reușită și nu putem decît să-i felicităm pe autori pentru ceea ce au realizat și să le urăm să ne mai dăruiască astfel de bucurii ale ochiului și minții.

1985 – ANUL INTERNAȚIONAL AL TINERETULUI PARTICIPARE – DEZVOLTARE – PACE

Anul Internațional al Tineretului, proclamat de Organizația Națiunilor Unite sub deviza „PARTICIPARE – DEZVOLTARE – PACE”, la inițiativa României, prilejuiește pe toate meridianele o intensă activitate consacrată sporirii contribuției tinerei generații la eforturile generale ale popoarelor pentru făurirea unui viitor de pace, colaborare și progres. Inițiativa țării noastre se inspiră din concepția inovatoare a tovarășului **N I C O L A E C E A U Ș E S C U**, secretarul general al partidului, președintele Republicii, cu privire la locul și rolul tineretului ca puternică forță socială a lumii contemporane:

„Consider că tineretul trebuie ascultat și trebuie să aibă un cuvânt greu de spus în organizarea vieții sociale de mine. Se cer create condiții ca tineretul să poată participa mai activ la viața socială, să-și poată manifesta energia în direcția perfecționării societății umane, a îndeplinirii idealurilor de dreptate, libertate și bunăstare ale întregii omeniri.”

În acest sens, România Socialistă se poate mândri în concertul națiunilor lumii cu faptul că dispune de două decenii, de un fond ideatic original, profund științific, în legătură cu locul și rolul tinere generații. Este vorba despre un sistem unitar de valori, având ca obiect și subiect tinăra generație, întemeiat cu clarviziune și consecvență, pe un înalt capital de încredere socială investit în generația viitorului. Acum 15 ani, la aniversarea unui sfert de veac de la crearea Națiunilor Unite, de la tribuna acestui for, președintele României, tovarășul **N I C O L A E C E A U Ș E S C U**, aducea în atenția publică mondială criteriul și dimensiuni nemijlocit mobilizatoare ale unei concepții calitativ noi despre rol și menirea tinerei generații în lumea de astăzi și, deopotrivă, în lumea de mâine.

În plan național, concepția făurită și promovată de către secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele țării, tovarășul **N I C O L A E C E A U Ș E S C U**, și-a găsit o strălucită consacrare în statutul activ conferit tinerei generații în societatea noastră. În amplele și generoasele eforturi consacrate ridicării continue a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor. „Avem un tineret minunat – sublinia tovarășul **N I C O L A E C E A U Ș E S C U** la cel de-al XIII-lea Congres al partidului – care desfășoară o activitate multilaterală, fiind prezent în toate sectoarele, pe toate șanțurile, aducându-și, împreună cu toți oamenii muncii, o contribuție activă la dezvoltarea patriei noastre.”

Pe plan internațional este recunoscută și apreciată concepția tovarășului **N I C O L A E C E A U Ș E S C U** referitoare la tineret, la rolul și locul său în lumea contemporană, în eforturile popoarelor orientate către menținerea și consolidarea păcii, înlăturarea dezarmării și în primul rând a dezarmării nucleare, instaurarea unei noi ordini economice și politice mondiale.

La Organizația Națiunilor Unite și în cadrul a numeroase alte foruri și instituții internaționale, România socialistă și-a adus în mod constant o permanentă contribuție la evidențierea

și rezolvarea problematicii tinerei generații, contribuțiile concretizată în documente și rezoluții de largă audiență internațională.

În anul 1965 – de cînd în fruntea partidului nostru comunist se află tovarășul **N I C O L A E C E A U Ș E S C U** – la inițiativa României, la O.N.U. s-a adoptat primul document programatic în domeniul tineretului – **Declarație cu privire la promovarea tinerilor și idealurilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.**

Reamintind că „în termenii Cartei

tinerei generații, anul 1985 este marcat în întreaga lume ca „Anul Internațional al tineretului”. Pentru prima dată în istoria acestui secol atât de dinamic și contradictoriu, forul reprezentativ al statelor lumii abordează în mod unitar tema **Tineretul și societatea**, preocupându-se de punerea cit mai amplă și adecvată în valoare a statutului participativ al tinerei generații la viața politică, economică sau socială atât la nivel național, regional, cit și internațional.

de către Adunarea Generală a O.N.U. a recomandării elaborate de către Comitetul Consultativ pentru A.I.T. – la cea de-a III-a sesiune, desfășurată în aprilie 1984 – potrivit căreia un număr adecvat de ședințe plenare ale Adunării Generale, în cea de-a 40-a sesiune jubiliară, pe parcursul anului 1985, să fie consacrat politicilor și programelor referitoare la tineret, aceste sesiuni urmînd a fi desemnate drept **Conferințe Mondiale ale Națiunilor Unite pentru Anul Internațional al Tineretului.**

Continuînd seria inițiativelor românești, trebuie subliniată, de asemenea, ideea creării unui organism specializat al O.N.U. pentru problemele tineretului care să preia și să promoveze, într-o viziune unitară și funcțională, preocupările și competențele din domeniu, distribuite în prezent între numeroși factori și organisme din sistemul O.N.U.

În același sens, pornind de la importanța pe care o comportă activitatea de cercetare științifică, că premiză a elaborării unor programe și strategii privind tineretul, România a propus înființarea unui centru internațional de cercetare și documentare asupra tineretului, care să cumuleze infrastructurile deja existente în această direcție, prin funcționarea unor centre de cercetare la nivel național sau regional.

În esența și semnificația lor, toate propunerile românești se subordonează ideii conform căreia A.I.T. trebuie să se constituie într-un moment de decizie fundamentale și, implicit, de deschidere către viitor.

Din acest punct de vedere, deviza Anului Internațional al Tineretului – **PARTICIPARE, DEZVOLTARE, PACE** – definește și fixează în perspectivă statutul social al tineretului, precizînd parametrii și obiectivele evoluției sale, din perspectiva afirmării depline a acestei generații în activitatea generală pentru progres și dezvoltare a umanității. Vocația de perspectivă a A.I.T. este dictată de însuși statutul tinerei generații, legată mai puțin de trecut, implicată activ și multidimensional în prezent și raportată, prin definiție, la viitor.

Sîntem mîndri că această amplă și prestigioasă manifestare internațională își are sorgintea în concepția și activitatea de politică externă românească magistral elaborată și condusă de către președintele **N I C O L A E C E A U Ș E S C U**. Făuritor al unei concepții profund stimulatoare pentru tinăra generație de pretutindeni, personalitatea de primă mărime a președintelui României Socialiste se bucură de un binemeritat prestigiu în mișcarea internațională de tineret. Și aceasta, pentru că tinerii – purtători ai prezentului către viitor – se regăsesc în tinerețea și vigoarea principilor și obiectivelor de politică externă românească. „EPOCA **N I C O L A E C E A U Ș E S C U**” – termen care definește cu multe argumente de gînd și faptă realitatea politică din țara noastră – depășește prin semnificațiile sale perimetrul național, desemnînd două decenii de statornică și amanistă operă dedicată destinului lumii, afirmării unei ordini internaționale noi, avînd la baza aspirațiilor vitale ale popoarelor, ale tinerei generații pentru pace, destindere, libertate și progres.

DAN DUBINA ■

„ACORDĂM O MARE INSEMNAȚATE ROLULUI TINERETULUI ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A PATRIEI NOASTRE. DĂM O ÎNALTĂ APRECIERE CONTRIBUȚIEI PE CARE TINERETUL A ADUS-O ȘI O ADUCE, ÎMPREUNĂ CU ÎNTREGUL POPOR, LA MARILE REALIZĂRI PE CARE LE-AM OBTINUT PE CALEA SOCIALISMULUI”.

Din Cuvîntul tovarășului **N I C O L A E C E A U Ș E S C U** cu ocazia decernării Medaliei „17 NOIEMBRIE”, cea mai înaltă distincție a Uniunii Internaționale a Studenților.

Națiunilor Unite popoarele s-au declarat hotărîte să apere generațiile viitoare de flagelul războiului”, documentul consacra un substanțial ansamblu de principii educative cu implicarea tuturor compartimentelor societății – familia, școala, organizațiile de tineret, factorii organizatorici și politici – în finalul Declarației arătîndu-se: „Tineretul trebuie să dobîndească conștiința responsabilităților care îi vor reveni într-o lume în care va fi chemat să o conducă și să fie animat de încrederea în viitorul fericit al umanității”.

Datorită, într-o foarte mare măsură României, nu a existat, practic, în ultimii douăzeci de ani sesiune a Adunării Generale a O.N.U., în care să nu fie aprobate, într-un spirit de profund umanism și responsabilitate, probleme care vizează statutul economic, social și spiritual al tineretului în lumea contemporană.

În seria amplă a acestor preocupări, rezoluția din 1977, intitulată „Tineretul în lumea contemporană” adoptată la inițiativa țării noastre, constituia o expresie a convingerii statelor membre că „un an internațional al tineretului, ar putea să contribuie în mod util la mobilizarea eforturilor la nivel local, național, regional și internațional, astfel încît tinerii să poată beneficia de condiții mai bune în materie de învățămînt, profesionale și existențiale, în vederea asigurării participării lor active la dezvoltarea globală a societății și a încurajării elaborării la scară națională și locală a unor politici și programe noi care să fie conforme cu condițiile existente în fiecare țară”.

Ca o incununare a acestor eforturi energice, puternic stimulate de concepția președintelui **N I C O L A E C E A U Ș E S C U** despre rolul

Anul Internațional al Tineretului cheamă, în consecință, pe toți cei care cred în puterea și entuziasmul vârstei tinere și, în mod prioritar, factorii decizionali, pentru evaluarea fără prejudecăți a situației actuale a tinerei generații, ca pe această bază să se întreprindă măsuri pertinente de ameliorare radicală a acesteia.

Din acest punct de vedere, Anul Internațional al Tineretului se dorește a fi un moment de reflecție și acțiune; tinerii așteaptă mult de la această acțiune care le este consacrată și care va trebui să depășească stadiul „programelor de intenție”, concretizîndu-se în programe și măsuri politice cu reprezentare practică nemijlocită.

Programul Anului Internațional al Tineretului adoptat încă din anul 1981 de către Adunarea Generală a O.N.U., este conceput – și tradus în practică – ca un ansamblu de măsuri și activități întreprinse, în mod coordonat, înaintea și în timpul A.I.T., în același spirit. Cele cinci reuniuni regionale desfășurate în cursul anului 1983 – în Etiopia, Thailanda, România, Costa Rica și Irak – au dat expresie fără echivoc opțiunii pentru acțiune, pentru programe și strategii avînd drept finalitate majoră soluționarea problemelor complexe care confruntă tineretul, sporirea substanțială a participării acestuia la procesul dezvoltării economico-sociale pe plan național, la viața internațională. Țării noastre, prin reprezentantul tineretului român, tovarășul **N I C O L A E C E A U Ș E S C U**, desemnat prin consens președinte al Comitetului Consultativ al O.N.U. pentru A.I.T., îi revine meritul de a fi promovat cu consecvență această orientare către acțiune și practică politico-socială, Anul Internațional al Tineretului fiind nu doar despre tinăra generație, ci mai ales pentru tinăra generație.

Un semnificativ moment, în acest cadru de principii și acțiune, l-a constituit însușirea, pe bază de consens,

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor șef: **P O M P I L I U C R A C J U N E S C U**
Redactor șef-adjunct: **H A R A L D Z I M M E R M A N**
Secretar de redacție: **D A N P A M P O**
Redactori: **C I P R I A N A L I C, V A S I L I C A A N C U Ț A, G A B R I E L B A I U L E S C U, M A R I A N D R A G H I C I, I L I E L A U D A T, D A N P A R V U L E S C U, L U C I A N R I S T E A, S O R I N A S O P A**
Grafica: **Z E N O G O I A N**
Fotoreporter: **A D R I A N I O A N A S**

SEDIILE REDACȚIEI

Casa de cultură a studenților, bv. Tineretului nr. 3, camera 102, telefon: 1.49.07 (ședințe: joi, ora 20,30) și căminul 17 C (luni, ora 20,30)
TIPARUL: I. P. „BANAT” TIMIȘOARA